

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน แบบปล่อยปละละเลย รวมทั้งพฤติกรรม การมีวินัยในตนเองของนักศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง ของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในระดับสูง ได้รับการอบรมเลี้ยงดู แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย ในระดับต่ำ และระดับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเอง ของนักศึกษา พบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีวินัยใน ตนเองของนักศึกษาในเชิงบวก โดยระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด กวดขัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองในเชิงลบ โดยระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับ ต่ำ และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีวินัยในตนเองของ นักศึกษาในเชิงลบ โดยระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

สุพัชรีย์ หนูใหญ่ (2544) ความสัมพันธ์ในครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัวของนิสิต นักศึกษาโดยภาพรวมมีความคิดเห็น หรือพึงพอใจต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวของตน อยู่ในระดับที่ ดี และเมื่อพิจารณาลักษณะความสัมพันธ์ในครอบครัวแต่ละด้าน พบว่า นิสิตนักศึกษามีความคิดเห็น หรือพึงพอใจต่อความสัมพันธ์ในครอบครัวด้านความผูกพัน รักใคร่ สามัคคีในครอบครัว และลักษณะ การเลี้ยงดูของครอบครัว และด้านการสื่อสารในครอบครัวอยู่ในระดับดี อีกทั้งยังเป็นตัวแปรที่มี ความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา

จิราภรณ์ ไชยรัตน์ (2539 อ้างถึงใน สำรวย ประไพศรี, 2544 : 71) ให้ศึกษา ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เขตคลองเตย สังกัด กรุงเทพมหานคร โดยมี 5 ตัวแปร คือ สภาพแวดล้อม ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ขนาดของ ครอบครัว บรรยากาศในครอบครัว และบรรยากาศในการเรียนการสอน ผลการศึกษา พบว่า นักเรียน ที่มีสภาพครอบครัวฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ขนาดของครอบครัว บรรยากาศในครอบครัว และบรรยากาศในการเรียนการสอน แตกต่างกันมีการปรับตัวทางอารมณ์แตกต่างกัน

นิลุบล เจริญพีช (2550 : 52) ศึกษาอิทธิพลของเพื่อนที่มีต่อพฤติกรรมวัยรุ่น พบว่า พฤติกรรมเพื่อนที่วัยรุ่นเลือกคบหา จะมีผลต่อวัยรุ่นทั้งด้านการเรียน การแต่งกาย การคบเพื่อน ต่างเพศ และกิจกรรมทางสังคมอื่นๆ วัยรุ่นที่ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน และ สภาพแวดล้อมได้ดี แต่ต้องลดความตึงเครียดและมีความสุขที่สามารถพัฒนาสัมพันธ์ภาพกับเพื่อน ได้ดี ดังนั้น จึงพยายามทำตัวให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน

กาญจนา คำเพราะ (2552 : 61) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคลตาม แนวคิดปฏิสัมพันธ์นิยม สรุปว่า มีปัจจัยที่สำคัญ และมีความเด่นชัด คือประเภทที่ 1) ลักษณะของ สถานการณ์ปัจจุบัน ประเภทที่ 2) จิตลักษณะเดิมของผู้กระทำ ซึ่งปัจจัยด้านสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

กับพฤติกรรมการปรับตัวของนักเรียนโดย พบว่า ปัจจัยสถานการณ์ที่น่าจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการปรับตัวของนักเรียน คือความสัมพันธ์กับครอบครัวความสำคัญกับเพื่อน และการยอมรับกฎระเบียบของโรงเรียน ปัจจัยด้านสัมพันธ์กับครอบครัวกับพฤติกรรมการปรับตัวของนักเรียน นับว่าเป็นเรื่องใหญ่ เพราะพ่อแม่เป็นบุคคลสำคัญอันดับแรก และสำคัญที่สุดในการพัฒนาบุคลิกภาพ บุคลิกภาพที่สมบูรณ์ของลูก ย่อมมาจากความสัมพันธ์อันอบอุ่นจากพ่อแม่ ความรักความอบอุ่นใจที่ลูกได้รับเป็นรากฐานที่สำคัญในการปรับตัว เพราะครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมประการแรก ที่มนุษย์จะต้องมีความสัมพันธ์ที่ตั้งแต่แรกเกิด ฉะนั้นพ่อแม่หรือผู้เลี้ยงดูจึงมีความสำคัญต่อการหล่อหลอมบุคลิกภาพของเด็ก

รุ่งฤดี กล้าหาญ (2557) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่าความมีวินัยในตนเองมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร เจตคติต่อวิชาชีพ สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ด้านปัจจัยครอบครัว พบว่าการเอาใจใส่ในการเรียนของผู้ปกครอง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์นิเทศ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด สภาพแวดล้อมในการเรียนภาคปฏิบัติ และการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

ศิริพร สะอาดล้วน (2550) ศึกษาค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของนักเรียนมี 5 ด้าน คือด้านความประพฤติทั่วไป ด้านกิจวัตรประจำวัน ด้านการควบคุมตนเอง ด้านการทำงาน และด้านการเรียน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน มีความสัมพันธ์กันเฉพาะด้านความประพฤติทั่วไป และด้านการทำงานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05 และ.01

นิพนธ์ ภูพันธ์ (2551) ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการกระทำผิดวินัยของนักเรียน ผลการวิจัย พบว่าโรงเรียนควรส่งเสริมวินัยในตนเองของนักเรียนและสร้างวินัยส่วนรวม โดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางปฏิบัติซึ่งทุกคนสามารถปฏิบัติได้ มีสภาพแวดล้อม และการเรียนการสอนที่น่าสนใจ ตลอดทั้งมีฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนเพื่อเป็นที่ปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหา

ธีระภาภรณ์ ดงอนนท์ (2552) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียน มีพบว่า ตัวแปรสำคัญที่ส่งผลในเรื่องความวินัยในตนเองคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคตและควบคุมตน เจตคติต่อวินัยในตนเอง การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด การปฏิบัติตนของครูพฤติกรรมกลุ่มเพื่อน สภาพชุมชน

ปิยวัชร สุทธิวิช และคณะ (2559) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านสังคมและสาธารณสุขประโยชน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพสังคม

ที่เปลี่ยนแปลง เน้นการแข่งขัน และการเลี้ยงดูของพ่อแม่ ส่งผลให้นักเรียนมุ่งประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าประโยชน์ส่วนรวม นักเรียนขาดทักษะการดำรงชีวิต ขาดความรับผิดชอบต่อตนเอง และสังคมส่วนรวม ทำอะไรไม่เป็น ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ มีความอดทนน้อย ต้องพึ่งพาอาศัยคนอื่นตลอดเวลา 2) รูปแบบการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านสังคมและสาธารณประโยชน์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ประกอบด้วยองค์ประกอบ 8 ข้อ ดังนี้ 1) หลักการ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่มีเป้าหมายชัดเจนเป็นรูปธรรมปฏิบัติได้จริง เป็นกิจกรรมที่บูรณาการกับ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ตอบสนองความต้องการของชุมชน สอดแทรกในชีวิตประจำวัน 2) สภาพแวดล้อม หมายถึง การจัดบรรยากาศของโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ประสานงานกับผู้ปกครอง เพื่อจัดสภาพแวดล้อมทางบ้านอย่างเหมาะสม 3) เทคโนโลยี หมายถึง การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนด้านสังคมและสาธารณประโยชน์ 4) โครงสร้าง หมายถึง แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อรับผิดชอบการจัดกิจกรรม 5) การปฏิบัติกิจกรรม หมายถึง การสรรหาผู้รับผิดชอบการจัดกิจกรรมอย่างเหมาะสม สร้างแรงจูงใจแก่นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สำรวจสภาพปัจจุบันและปัญหาในโรงเรียน/ชุมชน/เครือข่ายเพื่อนำมาวางแผน วิเคราะห์ปัญหา วิเคราะห์โครงการที่จะดำเนินการโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับ มีการออกแบบและวางแผนกิจกรรม เพื่อพัฒนาโครงการให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรม โดยเน้น การลงมือปฏิบัติจริง 6) การตัดสินใจ หมายถึง การรวบรวมข้อมูลอย่างรอบด้านเพื่อใช้ในการตัดสินใจในการจัดกิจกรรม โดยพิจารณาข้อมูลและแสวงหาทางเลือกหลายๆ ทางเลือกและตัดสินใจเลือกทางที่ดีที่สุด 7) กิจกรรม หมายถึง กิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม โดยมี การปฏิบัติตน เช่น การทำความสะอาดที่สาธารณะ การให้กำลังใจทหาร การช่วยเหลือผู้ประสบภัย การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การดูแลรักษาสาธารณสมบัติและโบราณสถานของชาติ การอ่านหนังสือสำหรับผู้พิการทางสายตา การส่งเสริมการท่องเที่ยว (ยุวมัคคุเทศก์) การจัดการขยะ การจัดสอนเตรียมสอบให้รุ่นน้อง การดูแลช่วยเหลือคนชราและคนพิการ การช่วยขายสินค้าเพื่อองค์กรการกุศล การช่วยพัฒนาชุมชน การทำงานในห้องสมุด การทำงานอาสาสมัครในโรงพยาบาล 8) ผลการดำเนินกิจกรรม ผู้เรียนมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ผู้เรียนเห็นคุณค่าวัฒนธรรมและพร้อมใช้ชีวิตอย่างรับผิดชอบต่อผู้อื่นไม่เอาเปรียบผู้อื่น มองเห็นประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ผู้เรียนมุ่งพัฒนาตนเองในฐานะพลเมืองไทยและพลเมืองโลก โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม ผู้เรียนมีจิตสาธารณะ มุ่งทำประโยชน์และสร้างสรรค์สิ่งดีงาม ฝึกทำงาน การให้บริการต่างๆ ด้วยความเสียสละอดทน ผู้เรียนเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่พร้อมช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน ผู้เรียนมีทักษะและสมรรถนะในการคิดอย่างเป็นระบบและรอบด้าน ผู้เรียนมีทักษะ และสมรรถนะด้านทักษะการดำรงชีวิต มีความเข้าใจทิศทางการเปลี่ยนแปลงของสังคม เห็นคุณค่าของตนเอง พร้อมและมุ่งมั่นพัฒนาสิ่งรอบตัวให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ผู้เรียนมีทักษะและสมรรถนะในการแก้ปัญหาด้วยสันติวิธีไม่ก่อปัญหาสร้าง

ความเดือดร้อนให้แก่ตนเองและผู้อื่น และลงมือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง ผู้เรียนมีทักษะและสมรรถนะในการสื่อสารกับคนอื่น ผู้เรียนมีความสามารถ ใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้และทำประโยชน์แก่ส่วนรวมกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ผู้เรียนมีการยอมรับนับถือตนเอง

จีระพงษ์ หอมสุวรรณ (2556) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบ มีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผลการวิจัย พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าเป็นรูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้ มี 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ หลักความไว้วางใจ หลักการติดต่อสื่อสาร หลักการทำงานเป็นทีม หลักการตัดสินใจร่วมกัน และหลักการกระจายอำนาจ
2. คณะกรรมการบริหารแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ คณะกรรมการและหน้าที่ของคณะกรรมการ
3. ขอบข่ายการบริหารแบบมีส่วนร่วม ได้แก่ งานบริหารทรัพยากรงานแผนงานงานพัฒนา กิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานวิชาการ งานความร่วมมือกับสถานประกอบการ และงานพัฒนาและบริการชุมชน

4. กระบวนการบริหารแบบมี ส่วนร่วม ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การอำนวยความสะดวก การนำแผนไปปฏิบัติ การประเมินผลและการปรับปรุงและพัฒนา และเงื่อนไขความสำเร็จ

กุลยา ตันติผลาชีวะ (อ้างถึงใน กิตติ กรทอง, 2552) ได้กล่าวถึง แนวทางการจัดกิจกรรมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

- 1) กิจกรรมโรงเรียน ได้แก่ กิจกรรมที่เน้นให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมโดยทางโรงเรียนเป็นฐานในการจัดกิจกรรม เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อแนะนำโรงเรียน กิจกรรมการฝึกอบรม กิจกรรมการแสดงของนักเรียนกิจกรรมอื่นๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นในโอกาสพิเศษต่าง ๆ

- 2) กิจกรรมสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่เน้นการสร้างความสัมพันธ์และความคุ้นเคยกันในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสนทนา การเยี่ยมเยียน เช่น การประชุมปรึกษา เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียนพร้อมๆ กับแลกเปลี่ยนความรู้กัน การแก้ปัญหาาร่วมกัน การเยี่ยมบ้านเป็นกิจกรรมหนึ่งซึ่งสร้างสานความสัมพันธ์บ้านและโรงเรียน การเยี่ยมบ้านจะไม่ทำบ่อยนัก อาจเป็นภาคเรียนละ 1 ครั้งหรือปีละ 1 ครั้งตามความเหมาะสม

- 3) กิจกรรมการสื่อสารสารสนเทศ กิจกรรมนี้เน้นให้ผู้ปกครองเป็นผู้รับข้อมูลเป็นหลัก ส่วนใหญ่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน ซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น โทรศัพท์สายด่วน จดหมายข่าว โหมเพจ แผ่นพับข้อมูลโรงเรียน

- 4) กิจกรรมการศึกษา เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่ผู้ปกครองเข้าถึงชั้นเรียน เป็นผู้สอน เป็นผู้ช่วยครู ตลอดถึงเป็นที่ปรึกษาสำหรับผู้ปกครองด้วยกัน

5) กิจกรรมบริการเป็นกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อเป็นบริการแก่สังคม และครอบครัว ได้แก่ห้องสมุดของเล่น ศูนย์ดูแลเด็กศูนย์แลกเปลี่ยนสิ่งของที่ผู้ปกครองเหลือใช้

6) กิจกรรมการตัดสินใจ เป็นกิจกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองระดับสูง ผู้ปกครอง จะมีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนในการตัดสินใจและวินิจฉัยสิ่งการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม ได้แก่ การวางนโยบายโรงเรียน การสรรหาบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตร เป็นต้น

อุไรวรรณ จันทรสวัสดิ์ (2552) ได้ศึกษาวิจัยคุณลักษณะครูผู้สอนที่ดีตามความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาพาณิชยกรรม โรงเรียนมิตรพลพาณิชย์การ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โรงเรียนมิตรพลพาณิชย์การ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับคุณลักษณะของครูผู้สอนที่ดี ผลการวิจัย พบว่า คุณลักษณะของครูที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด คือ ด้านการให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ โดยเฉพาะเรื่องที่ทำหน้าที่การสอนอย่างเต็มความสามารถ รองลงมา คือด้านการประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางกาย วาจา ใจ ด้านการไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์ ด้านความรักความ เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือให้กำลังใจ และด้านการส่งเสริมให้เกิดความรู้ทักษะและนิสัยที่ถูกต้องดีงาม เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูผู้สอนที่ดี นักเรียนเสนอแนะให้ครูให้ความรักและเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน มีความสุภาพอ่อนโยน เป็นแบบอย่างที่ดีกับศิษย์ และให้ความเป็นกันเองกับลูกศิษย์โดยเสมอภาค

ดลใจ ถาวรวงศ์ ต้นเจริญ (2552) ศึกษาเรื่องกระบวนการขัดเกลากระบวนการขัดเกลาคุณธรรมจริยธรรมของเยาวชนต้นแบบ จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า 1 กระบวนการขัดเกลาทางสังคมจากเพื่อนพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างเพื่อนและเยาวชน มีการสังสรรค์พูดคุยกันจนคุ้นเคยและเป็นกันเอง ร่วมรับรู้สุขทุกข์และร่วมแก้ปัญหา และด้วยการรู้จักคุ้นเคยกันเป็นอย่างดี เพื่อนจึงมีส่วนช่วยในการสั่งสอนอบรมเยาวชน อีกทั้งสนับสนุนส่งเสริมการทำความดีของคนในชุมชนและเยาวชน คือ ส่งเสริมคนขยัน ทำมาหากินและส่งเสริมการเป็นคนดีคนเก่งของเยาวชนด้วย นอกจากนี้ลักษณะวิถีชีวิตของเพื่อนชอบเข้าวัดทำบุญ ก็เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเยาวชนในการซึมซับและสืบทอดวิถีชีวิตด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) กระบวนการขัดเกลาทางสังคมจากเพื่อน พบว่า การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างเพื่อนและเยาวชน โดยมีลักษณะแนวคิดที่คล้ายคลึงกันสอดคล้องกัน คือ ขยันเรียน และทำกิจกรรม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สิ่งต่างๆ ที่สนใจและถนัดร่วมกัน และมีความจริงใจ สามารถปรึกษาหารือร่วมกันได้ทั้งเรื่องการเรียนและการวางแผนอนาคต สนับสนุนให้เยาวชนปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ซึ่งพ่อแม่จะมีการส่วนในเลือกให้คำชี้แนะเรื่องการคบเพื่อนด้วย

จตุรญา จินาศรีพูล (2558) ได้ศึกษาเรื่องการเสริมสร้างความซื่อสัตย์โดยการเรียนรู้ ผ่านกรณีศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการเสริมสร้างความซื่อสัตย์โดยการเรียนรู้ผ่านกรณีศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ 60 พรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ จังหวัดนนทบุรี ปีการศึกษา 2558 จำนวน 80 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกรณีศึกษาสำหรับการเสริมสร้างความซื่อสัตย์ จำนวน 40 คน และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกรณีศึกษาสำหรับการเสริมสร้างความซื่อสัตย์ จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดความซื่อสัตย์ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกรณีศึกษาสำหรับการเสริมสร้างความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทดสอบค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการทดลองและระยะติดตามผล นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกรณีศึกษาสำหรับการเสริมสร้างความซื่อสัตย์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความซื่อสัตย์สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) หลังการทดลองและระยะติดตามผลนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านกรณีศึกษาสำหรับการเสริมสร้างความซื่อสัตย์ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความซื่อสัตย์สูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรของโรงเรียนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุรียา เผล็ดจติก และนิภา ศรีไพโรจน์ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่องบทบาทของสถานศึกษา ในการส่งเสริมคุณลักษณะสุจริตของนักเรียนตามโครงการโรงเรียนสุจริต สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 และเขต 4 พบว่า ด้านบทบาทของสถานศึกษาในการส่งเสริมคุณลักษณะสุจริตของนักเรียนตามโครงการโรงเรียนสุจริต สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 และเขต 4 โดยรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณา เป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านมีจิตสาธารณะ ด้านทักษะการคิด ด้านอยู่อย่างพอเพียง ด้านซื่อสัตย์สุจริต และด้านมีวินัย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดปรากฏผลดังนี้

1. ด้านทักษะการคิด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับ 3 ลำดับแรก ดังนี้ จัดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถยกตัวอย่างบุคคลที่เป็นแบบอย่างที่ดีของความสุจริต ในโรงเรียน ชุมชนและสังคมพร้อมอธิบายความดีที่ปรากฏ จัดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานต่อต้านการทุจริต และจัดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาการทุจริต ส่วนลำดับสุดท้าย ได้แก่สนับสนุนให้นักเรียนสามารถเปรียบเทียบแง่มุมต่าง ๆ ของการทุจริต/ไม่ทุจริต
2. ด้านมีวินัย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับ 3 ลำดับแรก ดังนี้ จัดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถนำตัวอย่างพฤติกรรมสุจริตไป ประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

ปลูกฝังให้นักเรียนตั้งใจเรียนและทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จทันเวลาด้วยตนเอง และส่งเสริมให้นักเรียนสามารถรู้และเคารพสิทธิของเพื่อน ครู ผู้ปกครอง และผู้อื่นในสังคม ส่วนลำดับสุดท้าย ได้แก่ ปลูกฝังให้นักเรียน เมื่อได้รับคำแนะนำตักเตือนในการปฏิบัติตนไม่ถูกระเบียบของโรงเรียน ยินดีแก้ไข และปรับปรุงตนเอง

3. ด้านชื่อเสียงสุจริต เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับ มากทุกข้อ เรียงลำดับ 3 ลำดับแรก ดังนี้ สนับสนุนให้นักเรียนสามารถพูดแต่สิ่งที่เป็นจริงไม่กลับกลอกไม่มีเล่ห์เหลี่ยม ไม่คดโกง ไม่หาผลประโยชน์และเอาเปรียบในทางมิชอบ ส่งเสริมให้นักเรียนปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ และส่งเสริมให้นักเรียนมีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี มีความละเอียดเกรงกลัวต่อการทำผิด ส่วนลำดับสุดท้าย ได้แก่ ปลูกฝังให้นักเรียนมีความตรงต่อเวลา

4. ด้านอยู่อย่างพอเพียง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับ 3 ลำดับแรก ดังนี้ ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถใช้จ่ายอย่างประหยัดและมีการเก็บออมเงิน ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัดและรู้คุณค่า และส่งเสริมให้นักเรียนมีการวางแผนในการใช้จ่ายโดยการทำบัญชีรายรับรายจ่าย ส่วนลำดับสุดท้าย ได้แก่ปลูกฝังให้นักเรียนพร้อมให้อภัย เมื่อผู้อื่นกระทำผิดพลาด

5. ด้านมีจิตสาธารณะ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ เรียงลำดับ 3 ลำดับแรก ดังนี้ ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักดูแลรักษาทรัพย์สินสมบัติและ สิ่งแวดล้อมของห้องเรียน โรงเรียน ชุมชน จัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนรวมด้วยความกระตือรือร้น และส่งเสริมให้นักเรียนชักชวนให้ผู้อื่นประพฤติปฏิบัติเพื่อเป็นพลเมืองดีของโรงเรียน ชุมชนและสังคม ส่วนลำดับสุดท้าย ได้แก่ ส่งเสริมให้นักเรียนมีจิตอาสาช่วยทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกาย กำลังใจ และ กำลังสติปัญญา โดยไม่หวังผลตอบแทน

โรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร (2557 : 47-74) ศึกษาการส่งเสริมกิจกรรมการปลูกจิตสำนึกสุจริตของนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการปลูกจิตสำนึกสุจริตของนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสำนึกความสุจริตด้านอยู่อย่างพอเพียง มีพฤติกรรมโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก การพัฒนากระบวนการจัดกิจกรรมการปลูกจิตสำนึกสุจริตของนักเรียนโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร ส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมจิตสำนึกความสุจริตด้านจิตสาธารณะ มีพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก

วลัยรักษ์ บุญภา (2553) วิจัยเรื่องกระบวนการสร้างจิตอาสาคณะกรรมการชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลโพธิ์ไทร อำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า กระบวนการสร้างจิตอาสาเป็นการทำความเข้าใจโดยการสื่อสาร บอกเล่า ประชาสัมพันธ์ การปลูกจิตสำนึก ให้ตระหนักถึงความสำคัญของจิตอาสา และการเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ส่วนแนวทางการพัฒนากระบวนการสร้าง

จิตอาสา ประกอบด้วยการสร้างจิตสำนึกเรื่องการทำงานเพื่อส่วนรวมให้ตระหนักถึงปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับสังคมโดยยึดหลักธรรมในการดำเนินชีวิต การให้รางวัลยกย่องเชิดชูเกียรติให้เป็นแบบอย่างของสังคม และให้โอกาสบุคคลที่มีจิตอาสาทำคุณประโยชน์เพื่อส่วนรวม ตลอดจนสร้างระบบกลไกที่เน้นเรื่องการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม โดยท้องถิ่น/เทศบาล เป็นแบบอย่างไม่ใช้เงินเป็นตัวนำในการดำเนินโครงการ/กิจกรรม

อนิษา แจ็งเอี่ยม (2553) วิจัยเกี่ยวกับ เครือข่ายการสื่อสารและการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครเครือข่ายจิตอาสา ผลการศึกษา พบว่า เครือข่ายจิตอาสาเป็นเครือข่ายที่ไม่เป็นทางการ โดยมีศูนย์กลางในการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ คือ ศูนย์ประสานงานเครือข่ายจิตอาสา รูปแบบการติดต่อสื่อสารของเครือข่ายจิตอาสาที่พบ มี 3 ลักษณะ คือ การสื่อสารสองทางไม่เป็นทางการ การสื่อสารสองทางกึ่งทางการ และการสื่อสารทางเดียว มีลักษณะเป็นเครือข่ายการสื่อสารแบบลูกโซ่ และเครือข่ายการสื่อสารแบบทุกช่องทาง นอกจากนี้ยังพบว่า การแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับงานด้านอาสาสมัคร มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการเข้าร่วมเป็นอาสาสมัคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ณัฐพงศ์ ดีไพร (2553) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีจิตสาธารณะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา พบว่าปัจจัยลักษณะทางจิต ได้แก่ เจตคติต่อการมีจิตสาธารณะ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และปัจจัยทางสังคมกับการมีจิตสาธารณะของนักศึกษา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตามลำดับ

อภิเชษฐ จันทนา (2553 : 44) ศึกษาผลการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโป่งขุนเพชรพัฒนา สำนักงานพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 3 พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจิตสาธารณะหลังการทดลอง เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนจิตสาธารณะก่อนทดลอง แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมกลุ่มสามารถช่วยให้นักเรียนมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น เพราะกิจกรรมกลุ่มทำให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จากกิจกรรม นักเรียนในกลุ่มได้แสดงออกและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรมกลุ่มในแต่ละครั้ง นักเรียนได้ฝึกเป็นผู้มีจิตสาธารณะในด้านการใช้และการดูแลรักษาสาธารณะสมบัติ ด้านการถือเป็นที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำ และด้านการเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น

อ้อมใจ วงษ์มณฑา (2553 : 105-109) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่าปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ส่งผลต่อจิตสาธารณะของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่เป็นตัวพยากรณ์ได้ดีคือด้านการเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่น ร้อยละ 26.40 และสามารถร่วมเป็นตัวพยากรณ์ร่วมกับการสนับสนุนจากครอบครัวได้ร้อยละ 30.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เรียม นมรักษ์ (2552 : 103) ศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบของจิตสาธารณะของนักศึกษาในองค์กรนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าองค์ประกอบของจิตสาธารณะ 9 องค์ประกอบ

เมื่อจัดลำดับจิตสาธารณะที่นักศึกษาในองค์กรนักศึกษาให้ความสำคัญมากที่สุด คือการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ความรัก ความเอื้ออาทร และความสามัคคี การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม ความรับผิดชอบต่อสาธารณะ ยกย่องและให้เกียรติผู้อื่น มีมาตรฐานในการปฏิบัติงาน มีการติดต่อสื่อสาร อย่างต่อเนื่องและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือ มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีองค์ความรู้ และความสามารถ ในการแสวงหาความรู้ตามลำดับ

นันทน์ภัส บุญเยี่ยม (2551) ได้ทำการศึกษาทัศนคติของประชาชนต่อการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงประยุกต์ในชีวิตประจำวัน กรณีศึกษาประชาชนในตำบลคลองประเวศ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัด ฉะเชิงเทรา พบว่าในส่วนของปัจจัยแวดล้อม ประชาชนในตำบลติดตามข่าวสารและรับข่าวสารเกี่ยวกับ แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงผ่านสื่อโทรทัศน์เป็นประจำทุกวัน เคยรับรู้และได้รับความเข้าใจเรื่อง แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงจากสื่อโทรทัศน์อยู่ในระดับมาก แต่ไม่เคยเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมเกี่ยวกับ เศรษฐกิจพอเพียง ในเรื่องทัศนคติของประชาชนต่อการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ในชีวิต ประจำวันอยู่ในระดับมาก และพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติในการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวันของประชาชนในตำบลคลองประเวศ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่ อายุ อาชีพ ความถี่ในการรับสื่อ และระดับประสิทธิผลของสื่อในการให้ความรู้

ทรงศักดิ์ ศรีบุญจิตต์ และคณะ (2551) ได้ประเมินโครงการประเมินผลเปรียบเทียบ ใน มิติต่างๆ ของประชาชนในการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ จากการวัดระดับความรู้และ ความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พบว่าประชาชนในทุกอาชีพยังไม่ค่อยมีความเข้าใจในหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนทั่วไปส่วนใหญ่มีความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจในระดับมาก ในด้านหลักการ มีภูมิคุ้มกัน ประชาชนในภาคเกษตรมีความเข้าใจในระดับปานกลาง โดยเฉพาะด้านหลักการมีภูมิคุ้มกัน และเงื่อนไขการมีความรู้และคุณธรรม ประชาชนในภาคบริการมีความเข้าใจในระดับมาก โดยเฉพาะ ด้านหลักการมีภูมิคุ้มกัน เจ้าของหรือผู้บริหารภาคอุตสาหกรรมมีความเข้าใจในระดับมาก โดยเฉพาะ ด้านหลักการมีภูมิคุ้มกัน และลูกจ้างภาคอุตสาหกรรมมีความเข้าใจในระดับมาก โดยเฉพาะหลักการมี ภูมิคุ้มกัน ส่วนประชาชนในภาคราชการมีความเข้าใจในระดับมาก โดยเฉพาะด้านหลักการมีภูมิคุ้มกัน เมื่อศึกษาการนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในทุกมิติ พบว่าประชาชนทั่วไปนำมาประยุกต์ ใช้ในระดับมาก ประชาชนในภาคเกษตรนำมาประยุกต์ใช้ในระดับปานกลาง ประชาชนในภาคบริการ นำมาประยุกต์ใช้ในระดับปานกลาง โดยนำมาใช้มากในมิติด้านสังคมเช่นเดียวกัน สำหรับเจ้าของหรือ ผู้บริหารภาคอุตสาหกรรมนำมาประยุกต์ใช้ในระดับปานกลาง และประชาชนภาคราชการนำมาประยุกต์ ใช้ในระดับมากโดยนำมาใช้มากในมิติสังคมเช่นเดียวกัน นอกจากนั้นยังพบว่าการนำปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียงมาประยุกต์ใช้นั้น มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจในหลักการปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง โดยผู้ที่มีความเข้าใจมากจะนำมาประยุกต์ใช้มาก ส่วนผู้ที่เข้าใจน้อยก็จะนำมาใช้น้อย

ศักดิ์ชัย คำชู (2550) ได้ทำการศึกษาการประยุกต์ใช้แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในองค์กร: ศึกษากรณีศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง พบว่า เจ้าหน้าที่และเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ว่าเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตโดยคำนึงถึงความพอประมาณ พอมีพอกิน พอใช้ เป็นแนวคิดที่ตนเอง ไม่ประมาท รู้จักเก็บออม ไม่ฟุ้งเฟ้อ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ มีการวางแผนใช้ความรู้คู่คุณธรรม ซื่อสัตย์ ต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งตรงกันกับลักษณะการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ประเมินผลสำเร็จตามกรอบแนวคิดที่วางไว้ และได้ข้อค้นพบว่าการดำเนินโครงการต่างๆ ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ที่เป็นการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้นั้น ทำให้เจ้าหน้าที่และเยาวชนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงมากขึ้น นอกเหนือจากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุโทรทัศน์ ทั้งนี้ในการดำเนินโครงการดังกล่าวได้รับการตอบรับจากทุกฝ่ายเกี่ยวข้องในศูนย์ฝึกด้วย ต่างก็เห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง ในแง่การบริหาร การประหยัดงบประมาณ ภาพลักษณ์ขององค์กร และเป็นประโยชน์กับตัวเจ้าหน้าที่ให้เรียนรู้ถึงความพอเพียงในการดำเนินชีวิต รู้จักประหยัดอดออม เห็นคุณค่าและรู้จักการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนเป็นการส่งเสริมให้เยาวชนรู้จักพอประมาณ มีจิตสำนึกของความรับผิดชอบร่วมกัน และสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาเยาวชนได้

7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ฟริเซน-ฟอร์ด (Friesen-Ford, 1997 :642) ศึกษาเรื่องการสำรวจทัศนคติของผู้ปกครอง และความคิดเห็นของผู้ปกครอง ที่มีเกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักเรียน จุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ปกครอง ในความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับการสร้างวินัยของนักเรียนโรงเรียนSaskatchewan ผลการศึกษาพบว่าผู้ปกครองโดยรวมมีความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน เกี่ยวกับวินัยในโรงเรียนและผู้ปกครองมีความคิดเห็นที่ผู้ปกครองควรเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอข้อคิดเห็น เกี่ยวกับการฝึกวินัยที่จะนำไปดำเนินการกับเด็กๆ ของพวกเขาว่าควรจะเป็นอย่างไร ควรเอาใจใส่อย่างเข้มงวดกับผู้ที่ประพฤติตัวไม่เหมาะสม กับการฝึกวินัย และการนำการลงโทษทางกาย มาใช้เป็นมาตรการสุดท้าย ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มาจากผู้ปกครอง 143 คน จากทั้งหมด 392 คน ที่ได้รับแบบสอบถาม คนที่ได้รับแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการดำเนินการฝึกวินัยนักเรียนในโรงเรียนมากกว่าที่จะขอรับเฉพาะข้อมูลผ่านทางโทรศัพท์ ว่าเด็กๆ ของพวกเขา กำลังมีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งที่กำลังจะเข้ามาเป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ อาทิ เช่น ขอบเขต การยอมรับการลงโทษทางกาย ว่าควรเป็นมาตรการสุดท้ายที่จะนำมาใช้ในการฝึกวินัยนักเรียน

คิลโลอน (Killion, 1997 : 265) ศึกษาวิธีการ และเครื่องมือที่ผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษาในอินเดียนา ใช้ในการจัดการเกี่ยวกับระเบียบวินัยของนักเรียนการศึกษามีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจวิธีการ และเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการจัดการเกี่ยวกับนักเรียนที่ประพฤติผิดวินัยจาก

การศึกษาพบว่า วิธีที่ใช้ได้ผลคือ การพูดคุยทางโทรศัพท์มีวิธีที่ได้ผลน้อยที่สุดคือ การกักขังหน่วงเหนี่ยว และสาเหตุเบื้องต้นของปัญหานี้คือ ผู้ปกครองขาดความเอาใจใส่ และปัญหาที่สำคัญอันดับหนึ่งของการประพฤติดิถีระเบียบวินัย คือ ความเมินเฉยไม่เอาใจใส่นักเรียน เมื่อเปรียบเทียบตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่มักมีปัญหาด้านการประพฤติดิถีวินัยของนักเรียนมากกว่า โรงเรียนขนาดเล็ก

คิม (Kim, 2000 : 2979-A) การวิจัยผลการฝึกทางจิตใจของนักศึกษา สถาบันเทววิทยา โดยสรุปผลไว้ว่า มนุษย์ที่สมบูรณ์คือ ผู้ซึ่งรับรู้สัมพันธภาพด้วยพระเจ้าด้วยตัวของตนเอง ด้วยเพื่อน และธรรมชาติ และเพื่อสนับสนุนพันธภาพดังกล่าว ด้วยวิธีการฝึกปฏิบัติด้วยการสวดมนต์ การศึกษา จากคัมภีร์ และเพื่อสนับสนุนสัมพันธภาพด้วยตนเองของตัวเองด้วยการเชื่อในตนเอง สำหรับสนับสนุนสัมพันธภาพด้วยเพื่อการให้ความรักและกับธรรมชาติก็ด้วยการปกป้องธรรมชาติ จากการศึกษาครั้งนี้ใช้เพื่อวางแผนการ จัดระเบียบวินัยในชั้นเรียน มีผลกระทบต่อการจัดระเบียบในชั้นเรียนของลูก และชี้วัดว่าการพบพ่อแม่มีผลกระทบที่แท้จริงต่อพฤติกรรมในชั้นเรียน ซึ่งจากการวิจัยสนับสนุนถึงความสำคัญในการพบผู้ปกครองเพื่อการพิจารณาวางแผนหรือพัฒนาเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนสำหรับโรงเรียนอื่นๆ

เอนซิโซ (Enciso, 2001 : 961) ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการวินัยนักเรียนตามทัศนคติของนักเรียนครู และผู้บริหารโดยศึกษาในโรงเรียนระดับกลางที่มีนักเรียนประมาณ 1, 700 คน ครู 69 คน พฤติกรรมด้านวินัยของนักเรียน คือ พฤติกรรมไม่เหมาะสม และการกล่าววาจาที่ก่อให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนของนักเรียนคนอื่นๆ ในชั้นจากการศึกษาเอกสาร พบว่า ความเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการระบุปัญหาวินัยของครูจะต้องรับรู้ของที่ดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับวินัยนักเรียนผลการศึกษา พบว่า ทั้งครู และนักเรียนไม่มีความรู้สึกว่าการปฏิบัติใดๆ ต่อปัญหาวินัยนักเรียนมีประสิทธิภาพในการป้องกันหรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไม่เหมาะสม แต่ผู้บริหารรู้สึกที่ตัวครูเป็นปัจจัยสำคัญในการนำนโยบายการแก้ปัญหาไปใช้ได้อย่างประสบความสำเร็จซึ่งขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดชั้นเรียนของครูและนักเรียนมีความคิดว่าผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในกระบวนการแก้ไขปัญหาด้านวินัยของนักเรียน

ซาคเกลฟอร์ด (Shackelford, 2002 : 2135-A) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและโรงเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยของนักเรียนพบว่า พ่อแม่ครูผู้บริหารของโรงเรียนควรพัฒนาความร่วมมือและนำโครงการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ไปปฏิบัติให้เกิดผล ซึ่งการฝึกอบรมทำให้พัฒนาการสื่อสารกันระหว่างครอบครัวและทีมอาจารย์พ่อแม่รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของแผนงานของโรงเรียนที่จะให้การศึกษาแก่เด็ก และช่วยให้เด็กได้ถึงห้องแห่งศักยภาพของพวกเขา สรุปว่า กิจกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองควรมีหลากหลายตลอดทั้งปี เพื่อให้พ่อแม่ได้มีส่วนร่วมให้มากที่สุด ให้เปลี่ยนสถานที่ และมีกิจกรรมหลากหลาย กว้างขวาง เพื่อให้ผู้เล่ารู้สึกที่ตัวเองเป็นส่วนหนึ่งในการบูรณาการการศึกษาของลูกๆ

แกร์เก(Garegae, 2008) ได้ทำการศึกษาวิฤตวินัยของนักเรียนในโรงเรียนบอตสวานา: ผลกระทบของกลยุทธ์ทางวินัยที่ขัดแย้งกันทางวัฒนธรรมผลการศึกษาพบว่าการประพฤติมิชอบ ของนักเรียนเป็นที่แพร่หลายในโรงเรียนบอตสวานา แม้วานี้จะดูเหมือนเป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่เกิดจากความพร้อมใช้งานของทีวีและอุปกรณ์สื่ออื่น ๆ แต่ผู้ปกครองต้องรับผิดชอบที่จะไม่ให้ความสำคัญกับบุตรหลานของตน ทศนคติที่ปรากฏในหัวข้อแรกคือหากพ่อแม่ไม่สอน ความประพฤติที่พึงปรารถนาแก่ลูก ๆ โรงเรียนก็จะไม่เป็นอิสระจากนักเรียนที่ก่อวุ่นวายในขณะที่ กระทรวงศึกษาธิการมองว่าระเบียบวินัยของโรงเรียนเป็นความพยายามในการส่งเสริม และรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในโรงเรียน แต่มุมมองของครูก็แตกต่างกันไป ตามที่ครู เหล่านี้กล่าวว่า การลงโทษทางร่างกาย การพักการเรียน และการไล่ออกเป็นรูปแบบที่ตัดสิทธิ์อันชอบธรรมที่มีต่อนักเรียน พวกเขา รู้สึกถูกตัดอำนาจ พวกเขาอ้างว่ากฎระเบียบเหล่านี้ขัดต่อแนวปฏิบัติทางวัฒนธรรมของการเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งผู้ใหญ่ทุกคนในสังคมมองว่าเป็นพ่อแม่ และมีสิทธิ์ที่จะลงโทษเด็กตามที่เขาเห็นว่าเหมาะสม ในทำนองเดียวกันครูถือว่าตัวเองเป็นพ่อแม่ ป้า และลุงของชุมชน นักเรียน คำยืนยันของพวกเขา คือหากกระทรวงศึกษาธิการต้องการปลูกฝังปรัชญาวัฒนธรรม บอตสวานาเข้ากับจรรยาบรรณของโรงเรียนข้อบังคับของโรงเรียนจะไม่เลือกปฏิบัติกับตำแหน่ง ครู ทุกคนในฐานะพ่อแม่จะได้รับสิทธิพิเศษในการปั้นตัวละครของนักเรียนให้เป็นพลเมืองที่พึงปรารถนา พวกเขาเชื่อว่านี่จะเป็นแนวทางที่ประสบความสำเร็จในการสร้างวินัยของนักเรียนดังคำกล่าวที่ว่า “ถ้าคุณฝึกวินัยในห้องเรียนไม่ได้คุณจะไม่สอนอะไรเลย และนักเรียนจะไม่ได้เรียนรู้อะไรสำคัญเลย” ครูในการศึกษานี้รายงานว่าเป็นการยากสำหรับพวกเขาที่จะสอนเพราะความกลัวของ นักเรียน นอกจากนี้ยังต้องเสียเวลาในการแก้ไขปัญหาทางวินัยมากกว่ากระบวนการเรียนการสอน ส่งผลให้โรงเรียนมีผลการเรียนไม่ดี

แบร์(Bear, 2010) ศึกษาวินัย: แนวทางปฏิบัติของโรงเรียนที่มีประสิทธิผล นำเสนอกลยุทธ์ในการพัฒนาวินัยในตนเอง ได้แก่ (1) ดำเนินกิจกรรมตามหลักสูตรที่สอนความสามารถทางสังคม อารมณ์ และพฤติกรรม (2) จัดเตรียมแบบจำลองต่าง ๆ ของปัญหาทางสังคมและศีลธรรมในการแก้ปัญหาและพฤติกรรมที่รับผิดชอบ (3) เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ทักษะในการแก้ปัญหาทางสังคมและศีลธรรมและพฤติกรรมที่รับผิดชอบ และ (4) ทำทหายความคิดที่ยึดตนเอง เป็นศูนย์กลาง คำแนะนำนี้ใช้กับบริบทการเรียนรู้แต่ละอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับบริบทของการเผชิญหน้าทางวินัย สำหรับนักเรียนส่วนใหญ่ในโรงเรียนส่วนใหญ่โดยทั่วไปกลยุทธ์ และเทคนิคข้างต้นเพียงพอสำหรับการพัฒนาวินัยในตนเอง และเพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหาพฤติกรรม นักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมเรื้อรังหรือร้ายแรง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีความต้านทานต่อการแทรกแซงต้องการบริการทรัพยากรและการสนับสนุนที่ครอบคลุมและเข้มข้นมากขึ้น

ยอง (Jong, 2013) ได้ทำการศึกษาความรู้ในทางปฏิบัติของครูนักเรียนกลยุทธ์ระเบียบวินัยและความสัมพันธ์ระหว่างครูกับชั้นเรียน ผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ในชั้นเรียนด้วยมิติ

ของการควบคุมและการเข้าร่วม และมีการอธิบายวินัยในชั้นเรียนด้วยกลยุทธ์การสร้างวินัยที่ละเอียดอ่อนมีคำสั่ง และก้าวร้าว พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างครูและชั้นเรียนในแง่ของการควบคุมมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลการเรียนรู้เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของนักเรียน และความสัมพันธ์กับผลการเรียนรู้ที่มีอารมณ์ของนักเรียน ในแง่ของผลกระทบต่อแรงจูงใจทัศนคติ และพฤติกรรมของนักเรียน กลยุทธ์การสร้างวินัยที่ละเอียดอ่อนได้รับการพิสูจน์แล้วว่าส่งผลในเชิงบวก กลยุทธ์การสร้างวินัยเชิงรุกส่งผลเชิงลบและกลยุทธ์คำสั่งเช่นการลงโทษมีความสับสน ในผลกระทบต่อนักเรียน นอกจากนี้ยังมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับกลยุทธ์ด้านระเบียบวินัย สถาบันการศึกษาของครูส่วนใหญ่ในเนเธอร์แลนด์ให้ความสำคัญอย่างชัดเจนกับความสัมพันธ์ระหว่างครูกับชั้นเรียน อย่างไรก็ตามพบว่าครูนักเรียนส่วนใหญ่ ไม่ประสบความสำเร็จในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในเชิงบวก เมื่อสิ้นสุดโครงการในวิทยานิพนธ์นี้มีการเปรียบเทียบรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของครู นักเรียน (เช่นรูปแบบของพฤติกรรมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลตามที่นักเรียนรับรู้) ในช่วงเริ่มต้น และสิ้นสุดการฝึกงานระหว่างโปรแกรมการศึกษาของครู นอกจากนี้ยังมีการตรวจสอบความถูกต้อง ของภาพตนเองของครูนักเรียนโดยเปรียบเทียบกับ การรับรู้ของนักเรียน

Zhao (2015) ได้ศึกษาบทบาทของวินัยในตนเองในการคาดเดาความสำเร็จสำหรับนักเรียนเกรด 10 (มัธยมศึกษาปีที่ 4) ในการศึกษานี้ได้ ทำการศึกษาองค์ประกอบย่อยของการมีวินัยในตนเอง (การควบคุมเชิงพฤติกรรม การควบคุมคิด และการควบคุมอารมณ์) ในการคาดเดาความสำเร็จ สำหรับนักเรียนเกรด 10 ที่ได้คัดเลือกมาทั้งสิ้น 608 คน ซึ่งวินัยในตนเองของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สามารถประเมินได้จากการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (SHSEE, หรือที่เรียกว่า “Zhongkao”) และคะแนนอีกบางส่วนจากการสอบเก็บคะแนนประจำเดือน ผลลัพธ์ที่ได้ แสดงให้เห็นผลกระทบที่สำคัญของพฤติกรรม, ความคิดและการควบคุมอารมณ์ที่มีผลเชื่อมโยงในการคาดเดาความสำเร็จทางวิชาการ ซึ่งองค์ประกอบย่อยเหล่านี้แม้ว่าจะมีขนาดเล็กแต่ก็สามารถเพิ่มส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสองซึ่ง อธิบายถึงความสำเร็จทางวิชาการในภายหลัง (พฤติกรรม $\Delta R^2 = .023$, การควบคุมความคิด $\Delta R^2 = .029$, และการควบคุมอารมณ์ $\Delta R^2 = .009$)

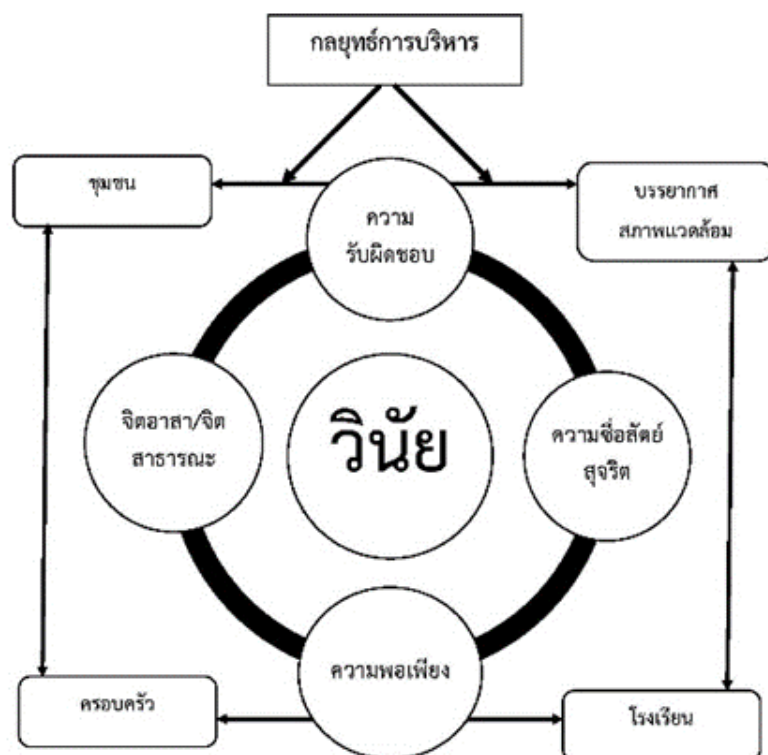
Rostam (2015) ได้ศึกษาการประเมินความก้าวหน้าทางวิชาการของนักเรียนบนพื้นฐานของการมีวินัยในตนเอง และตัวแปรทางประชากร ในการศึกษาเป็นการพยายามทำนายความคืบหน้าของการศึกษาที่มีคุณภาพของนักเรียนหญิงในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนประถมศึกษาในเมืองอิสฟาฮัน บนพื้นฐานของการมีวินัยในตนเองและตัวแปรทางประชากร ซึ่งระเบียบวิธีการวิจัยที่ใช้ศึกษาได้รับการอธิบายได้การวิจัยเชิงวิเคราะห์ โดยทำการเลือกนักเรียนหญิง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มา 169 คนผ่านการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน และวิธีการที่

สอดคล้อง กับ ข้อกำหนดในการทำวิจัยระหว่างประเทศ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประชากร เชิงสถิติ และ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อวิเคราะห์ความมีวินัยในตนเองได้ถูกนำมาใช้ ข้อมูลที่ได้ถูกวิเคราะห์ การถดถอยเชิงเส้นผ่านวิธีการทางสถิติและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พร้อมด้วยความช่วยเหลือของ ซอฟต์แวร์ SPSS 18 จากการสำรวจพบว่ามีความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนในเชิงบวกและ อย่างมีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นโดยใช้ความมีวินัยในตนเองและการศึกษาของแม่ และยังพบว่าไม่มี ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างตัวแปรของความสัมพันธ์ของครอบครัว อายุ , การศึกษาของ พ่อ , อาชีพของพ่อแม่, สถานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่มีผลต่อ ความก้าวหน้าทางวิชาการของนักเรียน ผลลัพธ์ของการถดถอยทีละขั้นของตัวแปรหลายตัว (Stepwise Multivariate Regression) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรของการศึกษาของมารดาและมีความมีวินัย ในตนเองได้รับสิ่งที่ดีที่สุดและมีความสำคัญมากที่สุดตัวทำนายความก้าวหน้าทางวิชาการของนักเรียน ตามลำดับการค้นพบเหล่านี้ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าบทบาทของตนเองมีระเบียบวินัยและการศึกษา ของมารดาในความก้าวหน้าทางวิชาการของนักเรียนและเน้นถึงความจำเป็นในการเน้นย้ำถึงความมี วินัยในตัวเองของนักเรียนและการยกระดับการศึกษาของคุณแม่

เอ็มบาลูกา (Mbaluka, 2017) ได้ทำการศึกษา ผลกระทบของวินัยในตนเองของ นักเรียน และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกิจกรรมทางวิชาการของนักเรียนต่อผลการเรียนของ นักเรียน ผลการศึกษาพบว่าการมีวินัยในตนเองของนักเรียน และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเป็น ปัจจัยสำคัญ ในผลการเรียน ความขยันหมั่นเพียรแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกสูงสุดกับผลการ เรียน ในขณะที่สิ่งรบกวนแสดงให้เห็นความสัมพันธ์เชิงลบกับผลการเรียนสูงสุด การมีส่วนร่วม ของผู้ปกครองก็มีความสัมพันธ์อย่างมากกับ GPA และประสิทธิภาพของ ITBS การมีวินัยในตนเอง และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเมื่อรวมกันแล้ว พบว่า มีผลกระทบอย่างมากต่อผลการเรียน เด็กผู้ชายมีแนวโน้มที่จะถูกรบกวนมากกว่า ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นถึงวินัยในตนเองน้อยกว่า เด็กผู้หญิง ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานของเกรดเฉลี่ย และ ITBS ผู้ปกครองต้องมีส่วน ร่วมอย่างแข็งขันในกิจกรรมทางวิชาการของบุตรหลานรวมถึงการสื่อสาร กับโรงเรียนการเลี้ยงดู การเป็นอาสาสมัคร การตัดสินใจ การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ที่บ้าน และร่วมมือกับชุมชน ในการจัดหาทรัพยากรร่วมกันสนับสนุนโรงเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งงานวิจัยในประเทศ และงานวิจัยต่างประเทศ สรุปได้ว่า วินัยเป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญในการจัดระเบียบสังคม โดยเฉพาะการสร้างวินัยในโรงเรียน เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของโรงเรียน คุุณแจแห่งการสร้างความสำเร็จ ก็ คือ การสร้างวินัยในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพเป้าหมายที่สำคัญของการศึกษา นอกจากจะให้นักเรียนมีความรู้แล้วสิ่งที่มีความสำคัญควบคู่ไปกับการเรียนการสอนก็คือ การสั่งสอนอบรมเยาวชนให้ ประพฤติดีเป็นผู้มีวินัย โดยเฉพาะในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

(COVID-19) ที่ทำให้ไม่สามารถจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาได้ นักเรียนต้องเรียนที่บ้านซึ่งต้องมีระเบียบวินัยในตนเองมากกว่าที่มีการเรียนการสอนในสถานศึกษาที่มีครูคอยควบคุมดูแล จึงเป็นแนวคิดที่สำคัญของการบริหารและจัดการศึกษาในปัจจุบัน การตั้งกฎระเบียบและข้อบังคับต่างๆ ควรให้ความสอดคล้องทั้งในทางปฏิบัติ และความเป็นไปได้กับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้นักเรียนซึ่งเป็นผู้ที่จะได้รับผลกระทบโดยตรง สามารถปฏิบัติได้โดยไม่เกิดความรู้สึกขัดแย้ง คับข้องใจ พร้อมทั้งจะปฏิบัติตามซึ่งจะเป็นผลดีต่อการบริหารงานวินัยนักเรียน ให้ประสบความสำเร็จสูงสุด และส่งผลต่อการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีการควบคุมจากครูหรือผู้ปกครอง อย่างไรก็ตามการเสริมสร้างความมีวินัยให้แก่นักเรียน ควรเป็นวินัยที่เกิดจากการเรียนรู้นำไปสู่การปฏิบัติ มิใช่เกิดจากการบังคับหรือสั่งให้นักเรียนปฏิบัติ บทบาทของครูจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง ครูจะต้องเปลี่ยนจากการสอนของครู มาเน้นที่การเรียนรู้ของนักเรียน และเปลี่ยนจากที่เคยเน้นที่การเรียนรู้ของแต่ละบุคคล มาเป็นเน้นที่การเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มและการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองในสถานการณ์ที่เกิดการเปลี่ยนแปลง เช่น สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ดังผังมโนทัศน์

แผนภาพ 4 ผังมโนทัศน์แนวทางการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาคความมีวินัยของนักเรียน นักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563 ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบวิจัยและพัฒนา (Research and Development) จำนวน 3 ระยะ และได้กำหนด วิธีการดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

การดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1

Research 1 : R₁ ศึกษาสภาพแวดล้อมและสภาพปัญหา และแนวทางการแก้ปัญหาเกี่ยวกับ ความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ดังนี้

1. วิเคราะห์สภาพแวดล้อมของโรงเรียนวัดป่าประดู่ (SWOT Analysis) เพื่อหาจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรค ในการจัดการศึกษาให้นักเรียนในชุมชน
2. ศึกษาสภาพปัญหาที่ผ่านมาที่เกิดขึ้น และมีผลกระทบต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

ในการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศึกษาปัญหาของโรงเรียนวัดป่าประดู่ซึ่งพบว่านักเรียน ขาดวินัยในตนเองที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

Development 1 : D₁ สร้างและพัฒนา รูปแบบและเครื่องมือการแก้ปัญหาที่พบจากการ วิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศึกษาสภาพปัญหาของโรงเรียนพัฒนาคความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กล ยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ จังหวัดระยอง

1. หาวิธีการแก้ปัญหาที่เป็นจุดอ่อนและอุปสรรคต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนโดยนำจุด แข็งและโอกาสมาส่งเสริมสนับสนุนในการแก้ปัญหา
2. หา นวัตกรรม กลยุทธ์ เพื่อแก้ปัญหาที่พบจากการวิเคราะห์
3. สร้างเครื่องมือในการประเมินผลการแก้ปัญหาจากการใช้นวัตกรรม กลยุทธ์ โดยการ ทดลอง (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนที่มีบริบทคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้จริงเพื่อ พัฒนาเครื่องมือ

ระยะที่ 2

Research 2 : R₂ ดำเนินการวิจัยโดยรวบรวมข้อมูลตามรูปแบบและเครื่องมือการพัฒนาการมี วินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ จังหวัดระยอง ปีการศึกษา 2562 – 2563 โดยทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

1. จัดกิจกรรมให้กลุ่มตัวอย่างเพื่อดำเนินพัฒนาการมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ จังหวัดระยอง จำนวน 2 ครั้ง คือ กลุ่มตัวอย่างของปีการศึกษา 2562 และกลุ่มตัวอย่างปีการศึกษา 2563

Development 2 : D₂ เก็บข้อมูลที่ได้จากการพัฒนาใน R₂ เพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติและหาคุณภาพของรูปแบบการพัฒนาการมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ จังหวัดระยอง ปีการศึกษา 2562 – 2563

1. เก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือการประเมินจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ครั้ง คือกลุ่มตัวอย่างจากปีการศึกษา 2562 และกลุ่มตัวอย่างจากปีการศึกษา 2563

2. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ

ระยะที่ 3

Research 3 : R₃ ประเมินผลการวิจัยการพัฒนาการมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ จังหวัดระยอง ปีการศึกษา 2562 – 2563 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมิน

1. อภิปรายผลที่ได้จาก R₃ เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพของนวัตกรรม

Development 3 : D₃ สรุปรายงานผลการวิจัยและเผยแพร่เพื่อนำไปพัฒนาการมีวินัยของนักเรียนในหน่วยงานการศึกษาอื่น

1. จัดทำรายงานผลการวิจัย เผยแพร่เพื่อนำไปประยุกต์ใช้พัฒนาการมีวินัยของนักเรียนของหน่วยงานการศึกษาอื่น

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประกอบด้วย

1. นักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2,607คน และ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 2,662 คน

2. ครูโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 133 คน ปีการศึกษา 2563 จำนวน 132 คน

3. ผู้ปกครองโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2,607 คน และปีการศึกษา 2563 จำนวน 2,662 คน

4. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 จำนวน 15 คน

5. พระสงฆ์ วัดป่าประดู่ พระอารามหลวงปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 จำนวน 18 รูป

กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย

1. นักเรียน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (Krejcie.R.V. and Morgan,D.W.1970 : 608) ของปีการศึกษา 2562 และ ปีการศึกษา 2563 จำนวน 335 คน โดยใช้ นักเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม และสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับสลาก ตารางของ Krejcie and Morgan

ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง	ขนาด ประชากร	ขนาด ตัวอย่าง
10	10	100	80	280	162	800	260	2,800	338
15	14	110	86	290	165	850	265	3,000	341
20	19	120	92	300	169	900	269	3,500	346
25	24	130	97	320	175	950	274	4,000	351
30	28	140	103	340	181	1,000	278	4,500	354
35	32	150	108	360	186	1,100	285	5,000	357
40	36	160	113	380	191	1,200	291	6,000	361
45	40	170	118	400	196	1,300	297	7,000	364
50	44	180	123	420	201	1,400	302	8,000	367
55	48	190	127	440	205	1,500	306	9,000	368
60	52	200	132	460	210	1,600	310	10,000	370
65	56	210	136	480	214	1,700	313	15,000	375
70	59	220	140	500	217	1,800	317	20,000	377
75	63	230	144	550	226	1,900	320	30,000	379
80	66	240	148	600	234	2,000	322	40,000	380
85	70	250	152	650	242	2,200	327	50,000	381
90	73	260	155	700	248	2,400	331	75,000	382
95	76	270	159	750	254	2,600	335	100,000	384

ตารางที่ 1 ตารางแสดงขนาดกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนที่ได้จากตารางของเครซีและมอร์แกน

ปีการศึกษา	จำนวนนักเรียน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
2562	2,607	335
2563	2,662	335

2. ครู กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (Krejcie. R.V., and Morgan, D.W. 1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่างปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 จำนวน 119 คน และสุ่มแบบแบ่งชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional stratified random sampling) โดยใช้กลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นหน่วยการสุ่มและสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีจับสลาก

ตารางที่ 2 ตารางแสดงขนาดกลุ่มตัวอย่างของครูโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน
ปีการศึกษา 2562

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวนครู	จำนวนครูกลุ่มตัวอย่าง
ภาษาไทย	15	14
คณิตศาสตร์	25	24
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	24	19
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	12	10
สุขศึกษาและพลศึกษา	7	7
ศิลปะ	7	7
การงานอาชีพ	9	9
ภาษาต่างประเทศ	26	24
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	5	5
รวม	130	119

ตารางที่ 3 ตารางแสดงขนาดกลุ่มตัวอย่างของครูโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน
ปีการศึกษา 2563

กลุ่มสาระการเรียนรู้	จำนวนครู	จำนวนครูกลุ่มตัวอย่าง
ภาษาไทย	15	14
คณิตศาสตร์	25	24
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	24	19
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	13	10
สุขศึกษาและพลศึกษา	7	7
ศิลปะ	7	7
การงานอาชีพ	9	9
ภาษาต่างประเทศ	27	24
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	5	5
รวม	132	119

3. ผู้ปกครอง โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive or judgemental sampling) โดยใช้ผู้ปกครองนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2562 จำนวน 335 คน และปีการศึกษา 2563 จำนวน 335 คน

4. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive or judgemental sampling) ยกเว้นผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้แทนครู ได้กลุ่มตัวอย่าง ปีการศึกษา 2562 จำนวน 13 คน และปีการศึกษา 2563 จำนวน 13 คน

5. พระสงฆ์ จากวัดป่าประดู่ พระอารามหลวง โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive or judgemental sampling) จากพระสงฆ์ที่ได้รับมอบหมายให้สอนหลักสูตรธรรมศึกษา ให้นักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ รวมจำนวน 18 รูป

ตารางที่ 4 ตารางแสดงขนาดกลุ่มตัวอย่างของผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา และ พระสงฆ์ที่ได้กำหนด

ปีการศึกษา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		
	ผู้ปกครอง(คน)	คณะกรรมการสถานศึกษา (คน)	พระสงฆ์ (รูป)
2562	335	13	18
2563	335	13	18

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแบบสังเกต และแบบบันทึกข้อมูลผลสัมฤทธิ์ตามสภาพจริง ประกอบด้วย

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามคุณภาพการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโดยใช้ กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562 - 2563 (คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และพระสงฆ์ เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม)

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562 - 2563 (ครู และผู้ปกครอง เป็นผู้ตอบผลการสังเกตพฤติกรรม)

ฉบับที่ 3 แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 - 2563

ฉบับที่ 4 แบบบันทึกผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563

ฉบับที่ 5 แบบบันทึกคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 - 2563

ฉบับที่ 6 แบบสอบถามความพึงพอใจการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ (คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู ผู้ปกครอง และ พระสงฆ์ เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม)

วิธีการสร้างเครื่องมือวิจัยและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของการวิจัย การพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม แบบสังเกต/แบบบันทึกผลตามสภาพจริง
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปประมวล เพื่อกำหนดเป็นโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตให้ครอบคลุมเนื้อหา
3. สร้างแบบสอบถาม และแบบสังเกตพฤติกรรม/คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน จำนวน 3 ฉบับ
4. นำแบบสอบถามที่สร้างให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา ด้านงานวิชาการ และด้านสถิติ การวัดผลประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและภาษา (Content validity) โดยมีผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน คือ

- 1) ดร. สุรัตน์ ไชยชมภู อาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยบูรพา
- 2) ดร.สมศักดิ์ ทองเนียม ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
- 3) ดร.สุรชาติ มานิตย์ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17
- 4) ดร.สุกิจ โพธิ์ศิริกุล ผู้อำนวยการวิทยฐานะเชี่ยวชาญโรงเรียนบ้านค่าย
- 5) ดร.ทวีสิทธิ์ อิศรเดช อดีตผู้อำนวยการวิทยฐานะเชี่ยวชาญ โรงเรียนวัดป่าประดู่

ผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความตรงต่อเนื้อหาและได้ให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุง แล้วหาค่าคะแนนความคิดเห็น โดยใช้สูตร IOC (Index of items objective congruence) ด้วยการใช้สูตร ดังนี้

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC	แทน	ค่าตรงกันความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์
$\sum R$	แทน	ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

จากการตรวจสอบความตรงต่อเนื้อหา ได้คัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่ามากกว่า 0.75 ไว้เป็นข้อคำถามและจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถาม เพื่อนำไปทดลองใช้หาคุณภาพ เครื่องมือต่อไป (ค่า IOC ทั้ง 3 ฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.80 - 1.00)

5. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับโรงเรียนระยองวิทยาคม ซึ่งมีบริบทในด้านต่างๆ คล้ายกับโรงเรียนวัดป่าประดู่ แบ่งการเก็บข้อมูลดังนี้

ฉบับที่ 1 ใช้กับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 5 คน ครูจำนวน 10 คน นักเรียน 10 คน ผู้ปกครองจำนวน 10 คน และพระสงฆ์ 5 รูป รวมทั้งหมด 40 คน

ฉบับที่ 2 ใช้กับผู้ปกครอง 15 คน ครู 15 คน รวมทั้งหมด 30 คน

ฉบับที่ 6 ใช้กับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 คน ครู 10 คน ผู้ปกครอง 10 คน และพระสงฆ์ 5 รูป รวมทั้งหมด 30 คน

6. นำแบบสอบถาม และแบบประเมินที่ได้รับกลับคืนมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นแต่ละฉบับดังนี้

ฉบับที่	ค่าความเชื่อมั่น
ฉบับที่ 1	0.873
ฉบับที่ 2	0.887
ฉบับที่ 6	0.885

7. นำเครื่องมือที่มีคุณภาพ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ เพื่อนำผลที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยเก็บข้อมูล 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 หลังการพัฒนาเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2562 ช่วงเดือนมีนาคม 2563 ครั้งที่ 2 หลังการพัฒนาเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2563 ช่วงเดือนมีนาคม 2564 และได้จัดประชุมชี้แจงกลุ่มเป้าหมาย ตามขั้นตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามฉบับที่ 1 เพื่อสอบถามความคิดเห็นของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และพระสงฆ์ ต่อระดับคุณภาพการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ โดยดำเนินการเก็บข้อมูลหลังการพัฒนาในปีการศึกษา 2562 (ระหว่างวันที่ 1 – 16 มีนาคม 2563) และปีการศึกษา 2563 (ระหว่างวันที่ 1 – 16 มีนาคม 2564)

2. แบบสอบถามฉบับที่ 2 เพื่อสอบถามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองต่อคุณลักษณะความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ ดำเนินการเก็บข้อมูลเมื่อสิ้น

ปีการศึกษา 2562 (ระหว่างวันที่ 1 – 16 มีนาคม 2563) และปีการศึกษา 2563 (ระหว่างวันที่ 1 – 16 มีนาคม 2564)

3. แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดำเนินการบันทึกเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 โดยเก็บข้อมูลจากแบบบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (ปพ. 5)

4. แบบสอบถามฉบับที่ 6 เพื่อสอบถามความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู ผู้ปกครอง และพระสงฆ์ ต่อการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ ดำเนินการเก็บข้อมูล เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยเป็นรายข้อและรายด้าน แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้ (สมบูรณ์ สุริยวงศ์, สมจิตรา เรืองศรี และเพ็ญศรี เศรษฐวงศ์. 2544 : 116)

1.00 – 1.50 หมายถึง การปฏิบัติ / คุณภาพ / ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.51 – 2.50 หมายถึง การปฏิบัติ / คุณภาพ / ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

2.51 – 3.50 หมายถึง การปฏิบัติ / คุณภาพ / ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

3.51 – 4.50 หมายถึง การปฏิบัติ / คุณภาพ / ความพึงพอใจอยู่ในระดับดี / มาก

4.51 – 5.00 หมายถึง การปฏิบัติ / คุณภาพ / ความพึงพอใจอยู่ในระดับดีมาก / มากที่สุด

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) บอกลึกความคิดเห็น/ความพึงพอใจที่สอดคล้องตามกันหรือแตกต่างกัน ถ้า S.D. มีค่าสูง แสดงว่ารายการสอบถามนั้น ผู้ตอบมีความคิดเห็น/ความพึงพอใจแตกต่างกัน แต่ถ้า S.D. มีค่าต่ำแสดงว่ารายการสอบถามนั้น ผู้ตอบมีความคิดเห็น/ความพึงพอใจคล้ายตามกัน ถ้า S.D. มีค่า 0 แสดงว่ารายการสอบถามนั้น ผู้ตอบมีความพึงพอใจเหมือนกันทุกคน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2550 : 34)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2550 : 59)

$$S..D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) (สมบูรณ์ สุริยวงศ์, สมจิตรา เรืองศรี และ เพ็ญศรี เศรษฐวงศ์. 2544 : 154)

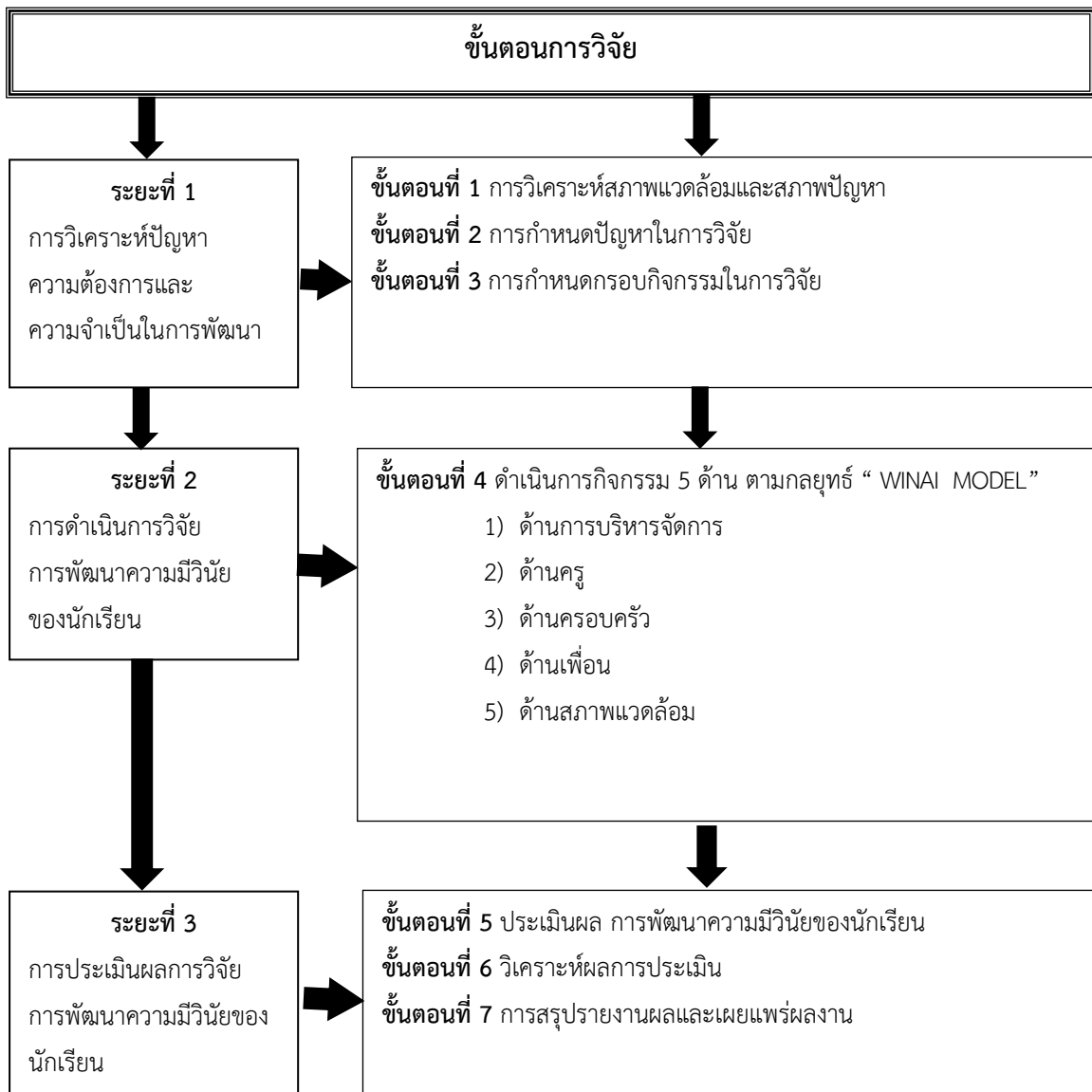
$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2}\right)$$

เมื่อ k	แทน	จำนวนข้อของการประเมิน
S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
S_x^2	แทน	แทนความแปรปรวนของคะแนนรายบุคคล (X)

การวิจัยการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 - 2563 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

การกำหนดขั้นตอนการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัยเป็น 3 ระยะ 7 ขั้นตอน ปรากฏรายละเอียดดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพ 5 ขั้นตอนการวิจัยการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL”
โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สภาพปัญหา ความต้องการ และความจำเป็นในการพัฒนา

เมื่อผู้วิจัยย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดป่าประดู่ ยังไม่ทราบสภาพแวดล้อมของโรงเรียนวัดป่าประดู่ จึงได้จัดทำวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของโรงเรียนวัดป่าประดู่ โดยการทำ SWOT Analysis เพื่อนำข้อมูลไปวางแผนแก้ปัญหาที่ต้องการ

การวิเคราะห์ SWOT Analysis ของโรงเรียนวัดป่าประดู่

ตารางที่ 5 วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา (2S4M)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weknesses)
<p>S₁ (Structure) - โครงสร้าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรงเรียนมีโครงสร้างและนโยบายการทำงานที่ชัดเจน กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความเข้าใจบทบาทหน้าที่ให้ความสนใจ และความร่วมมือในการดำเนินงานเป็นอย่างดี 	<ul style="list-style-type: none"> - นโยบายของหน่วยงานต้นสังกัดมีความเปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อ การดำเนินงานของโรงเรียน
<p>S₂ (Service) – บริการ / ผลผลิต</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรงเรียนจัดการศึกษาเป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครองและชุมชน 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนขาดวินัยในตนเอง
<p>M₁ (Man) – บุคลากร</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครูมีความรู้ความสามารถที่นำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้เป็นอย่างดี 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดการติดตามนิเทศที่เป็นระบบ - นักเรียนยังขาดความร่วมมือในการเชื่อมต่อครูในพัฒนาผู้เรียน
<p>M₂ (Money) – เงิน</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรงเรียนได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากชุมชน - โรงเรียนมีความโปร่งใสในการใช้งบประมาณ สามารถตรวจสอบได้ 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน พัฒนาผู้เรียนมีความยุ่งยากซับซ้อน หลายขั้นตอน
<p>M₃ (Materials) – วัสดุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรงเรียนมีสื่อการสอนเทคโนโลยีที่ทันสมัย 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดเก็บวัสดุ สื่อการสอน ยังไม่เป็นระบบ

ตารางที่ 5 (ต่อ)

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weaknesses)
<p>M₄ (Management) – การบริหารจัดการ</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรงเรียนมีการจัดทำแผนปฏิบัติการอย่างเป็นระบบ 	<ul style="list-style-type: none"> - ยังขาดกระบวนการวิธีการหรือนวัตกรรมในการบริหารจัดการอย่างมีคุณภาพ

ตารางที่ 6 วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกสถานศึกษา (STEP)

โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
<p>S (Social-cultural) สภาพสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ปกครอง ชุมชน ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของโรงเรียนเป็นอย่างดี 	<ul style="list-style-type: none"> - ครอบครัวบางครอบครัวไม่มีเวลาในการดูแลนักเรียนอย่างสม่ำเสมอเนื่องจากมีภาระงานที่ต้องทำ ทำให้นักเรียนไม่มีวินัยในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
<p>T (Technological) เทคโนโลยี</p> <ul style="list-style-type: none"> - โรงเรียนได้รับการสนับสนุนสื่อการเรียนรู้ เทคโนโลยีจากหน่วยงานภายนอก 	<ul style="list-style-type: none"> - โอกาสของนักเรียนในการใช้เทคโนโลยียังไม่ทั่วถึง - นักเรียนขาดวินัยในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่ถูกต้อง โดยเฉพาะในการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์
<p>E (Economic) สภาพเศรษฐกิจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ปกครองมีกำลังสนับสนุนทางด้านทุนทรัพย์ให้แก่เด็กเรียนอย่างพอเพียง 	<ul style="list-style-type: none"> - การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจเกิดการผันผวนในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)
<p>P (Political and legal) นโยบายการเมือง</p> <ul style="list-style-type: none"> - กระทรวงศึกษามีนโยบายให้ความสำคัญหนุนในการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) 	<ul style="list-style-type: none"> - การจัดซื้อจัดจ้าง สื่อ อุปกรณ์ ในการพัฒนาผู้เรียนต้องยึดระเบียบการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการทำให้ได้วัสดุ อุปกรณ์ ไม่เป็นไปตามความต้องการ

จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมโรงเรียน ตารางที่ 5 และตารางที่ 6 จะเห็นว่าอุปสรรคและจุดอ่อนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนคือการขาดวินัยในตนเองของนักเรียน โดยเฉพาะวินัยการเรียนรู้ด้วยตนเองเมื่อเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จึงจำเป็นต้องหากระบวนการและวิธีการบริหารจัดการ ส่วนจุดแข็งและโอกาสของโรงเรียนคือ ครูมีความรู้ความสามารถ มีสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ผู้ปกครอง ชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาผู้เรียน

เนื่องจากโรงเรียนวัดป่าประดู่มีความประสงค์ที่จะให้นักเรียนมีความตั้งใจเรียน เป็นผู้ที่มีความประพฤติดี มีคุณธรรมจริยธรรม แต่งกายถูกระเบียบ เหมาะสมกับการเป็นนักเรียนที่ดี ตลอดจนรู้จักประพฤติปฏิบัติตนให้ถูกต้อง โดยกำหนดวิธีการพิจารณาลักษณะความผิดของนักเรียนโดยจัดทำคู่มือการปรับพฤติกรรมเพื่อเป็นแนวทางให้ครูละนักเรียนทราบเกณฑ์การหักคะแนนพฤติกรรมและวิธีการปรับพฤติกรรมเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ก่อนเลื่อนชั้น หรือจบการศึกษา (กลุ่มกิจการนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่. ม.ป.ป.) ดังนี้

ความผิดสถานเบา ตัดคะแนนพฤติกรรม 10 คะแนน	ความผิดสถานกลาง ตัดคะแนนพฤติกรรม 20 คะแนน	ความผิดสถานหนัก ตัดคะแนนพฤติกรรม 30 คะแนน
1. ไม่ลงเวลา	1.ใช้เครื่องมือสื่อสารในเวลาห้ามใช้	1. เข้าสถานที่ต้องห้าม
2. มาสาย (หลัง 07.50 น.)	2.มาสาย (หลัง 08.00 น.)	2. ก่อความไม่สงบในโรงเรียน
3. ขาดเรียน (ไม่แจ้งลา)	3. หนีคาบเรียน/ไม่ร่วมประชุม	3. หนีโรงเรียน
4. ไม่ร่วมกิจกรรมหน้าเสาธง	4. ทรงผมผิดระเบียบ	4. ทูจริตการสอบ
5. เล่นบนอาคารเรียน/ส่งเสียงดัง	5. แสดงกิริยาวาจาไม่สุภาพ	5. ทะเลาะวิวาท
6. ซื้อหรือกินอาหารนอกเวลา/พื้นที่	6. ยั่วยุให้มีการทะเลาะวิวาท	6. ทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น/ส่วนรวม
7. ไม่ทำหน้าที่เวร	7. แต่งกายผิดระเบียบ	7. สูบบุหรี่/มีไว้ในครอบครอง
8. ไม่สนใจเรียน/ไม่มีอุปกรณ์การเรียน	8. ปลอมแปลงเอกสาร	8. รังแก/ข่มขู่/ริตไถ
9. ไม่รักษาความสะอาด/เลียบยาว	9. ทูจริตบันทึกเวลา	9. พกพาอาวุธ
10. เครื่องประดับ/เสริมความงาม		10. ดื่มของมึนเมา
11. ไม่ร่วมกิจกรรมโรงเรียน		11. มี/เสพยาเสพติด
12. เหยียบส้นรองเท้า		12. ลักทรัพย์
13. ใช้กระเป๋าคัดประเภท		13. พฤติกรรมชู้สาว/ล่วงเกิน

ความผิดสถานเบา ตัดคะแนนพฤติกรรม 10 คะแนน	ความผิดสถานกลาง ตัดคะแนนพฤติกรรม 20 คะแนน	ความผิดสถานหนัก ตัดคะแนนพฤติกรรม 30 คะแนน
		14. กระด้างกระเดื่องต่อครู
		15. เล่นการพนัน
		16. คลิป/สื่อลามกอนาจาร
		17. นำบุคคลภายนอกที่ไม่พึงประสงค์ เข้ามาในโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาต

หมายเหตุ กรณีความผิดร้ายแรง หรือความผิดเกี่ยวกับสิ่งเสพติด อบรมฯ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
ส่งบำบัดส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือหยุดพักการเรียนเพื่อการแก้ไขปรับปรุง

รายละเอียดในคู่มือระเบียบเกณฑ์ ถ้านักเรียนทำความผิด จะมีหลักปฏิบัติในการดำเนินการแก้ไขและ
ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (กลุ่มกิจการนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่. ม.ป.ป.) ดังนี้

ตัดคะแนนพฤติกรรม	วิธีปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ
40 คะแนน / สาย 3 ครั้ง	ตักเตือน/แจ้งครูที่ปรึกษา/แจ้งผู้ปกครอง	งานกิจการนักเรียน
สาย 4 ครั้ง	เชิญผู้ปกครอง / แจ้งครูที่ปรึกษา	งานกิจการนักเรียน
80 คะแนนขึ้นไป	เชิญผู้ปกครอง / แจ้งครูที่ปรึกษา ปรับคะแนนพฤติกรรม (เข้าค่าย 1 วัน)	งานกิจการนักเรียน งานระดับชั้น งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
160 คะแนนขึ้นไป	เชิญผู้ปกครอง / แจ้งครูที่ปรึกษา ปรับคะแนนพฤติกรรม (เข้าค่าย 2 วัน)	งานกิจการนักเรียน งานระดับชั้น
240 คะแนนขึ้นไป	เชิญผู้ปกครอง / แจ้งครูที่ปรึกษา ปรับคะแนนพฤติกรรม (เข้าค่าย 3 วัน)	งานกิจการนักเรียน งานระดับชั้น
320 คะแนนขึ้นไป	เชิญผู้ปกครอง / แจ้งครูที่ปรึกษา ปรับคะแนนบรรยากาศ	งานกิจการนักเรียน งานระดับชั้น

หมายเหตุ - การปรับพฤติกรรมงานระดับชั้น ดำเนินการโดยคณะกรรมการระดับชั้นและครูที่ปรึกษา
- การปรับพฤติกรรมงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดำเนินการโดยงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
กิจกรรมจิตอาสา การบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมหรือสาธารณะ เช่น ทำความสะอาดพื้นที่
กวาดใบไม้ รดน้ำต้นไม้ ขัดห้องน้ำ ช่วยงานครูตามที่เหมาะสม ครบตามกำหนดเวลา ฯลฯ และเข้า
ค่ายปรับพฤติกรรม

จากการสรุปรายงานของกลุ่มกิจการนักเรียน ได้สรุปรายงานข้อมูลจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนพฤติกรรมไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กำหนดในคู่มือการปรับพฤติกรรมนักเรียน และดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อปรับพฤติกรรมให้กับนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ให้ได้ตามเกณฑ์ที่ระบุในคู่มือการปรับพฤติกรรม ก่อนที่จะเลื่อนชั้น หรือจบการศึกษา ดังนี้

ปีการศึกษา 2560 มีนักเรียนที่มีคะแนนพฤติกรรมไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กำหนด และต้องทำกิจกรรมเพื่อปรับคะแนน จำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 10.73 ของนักเรียนทั้งหมด โดยแยกเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 147 คน คิดเป็นร้อยละ 6.14 ของนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 110 คน คิดเป็นร้อยละ 4.59 ของนักเรียนทั้งหมด (กลุ่มกิจการนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่. 2560)

ปีการศึกษา 2561 มีนักเรียนที่มีคะแนนพฤติกรรมไม่ถึงเกณฑ์ตามที่กำหนดและต้องทำกิจกรรมเพื่อปรับคะแนน จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 11.40 ของนักเรียนทั้งหมด โดยแยกเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 155 คน คิดเป็นร้อยละ 6.31 ของนักเรียนทั้งหมด และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 125 คน คิดเป็นร้อยละ 5.09 ของนักเรียนทั้งหมด (กลุ่มกิจการนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่. 2561)

เมื่อผู้วิจัยย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดป่าประดู่ เล็งเห็นว่าปัญหาดังกล่าว ควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขอย่างจริงจัง เพื่อให้ให้นักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ เป็นผู้ที่มีความรู้คู่คุณธรรม สามารถประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย ตามปรัชญาโรงเรียน “บุคคลมีทางพัฒนาได้” จึงได้ดำเนินการจัดให้มี การประชุมเสวนากับคณะกรรมการสถานศึกษา ชั้นพื้นฐาน ครู ตัวแทนผู้ปกครอง และพระสงฆ์ เพื่อสะท้อนสภาพปัญหานักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ และหาแนวทางแก้ไข ซึ่งผู้ร่วมเสวนามีความเห็นร่วมกันว่า นักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่จำนวนหนึ่งขาดความมีวินัย สังเกตได้จากการไม่นำมาบัตรนักเรียนมาเพื่อสแกนเวลาเข้าออกโรงเรียน มาโรงเรียนสาย แต่งกายไม่เรียบร้อย ทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน ฝ่าฝืนระเบียบของโรงเรียน และทะเลาะวิวาท แต่เป็นพฤติกรรมที่สามารถปรับแก้ไขได้ โดยใช้แนวทางวิธีการเพื่อปลูกฝัง ส่งเสริม พัฒนาความมีวินัยของนักเรียนให้มีคุณลักษณะที่ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งวินัย 4 ด้าน ตามจุดเน้นของโรงเรียน ได้แก่

- 1) ความรับผิดชอบ
- 2) ความซื่อสัตย์ สุจริต
- 3) จิตสาธารณะ/จิตอาสา
- 4) ความพอเพียง

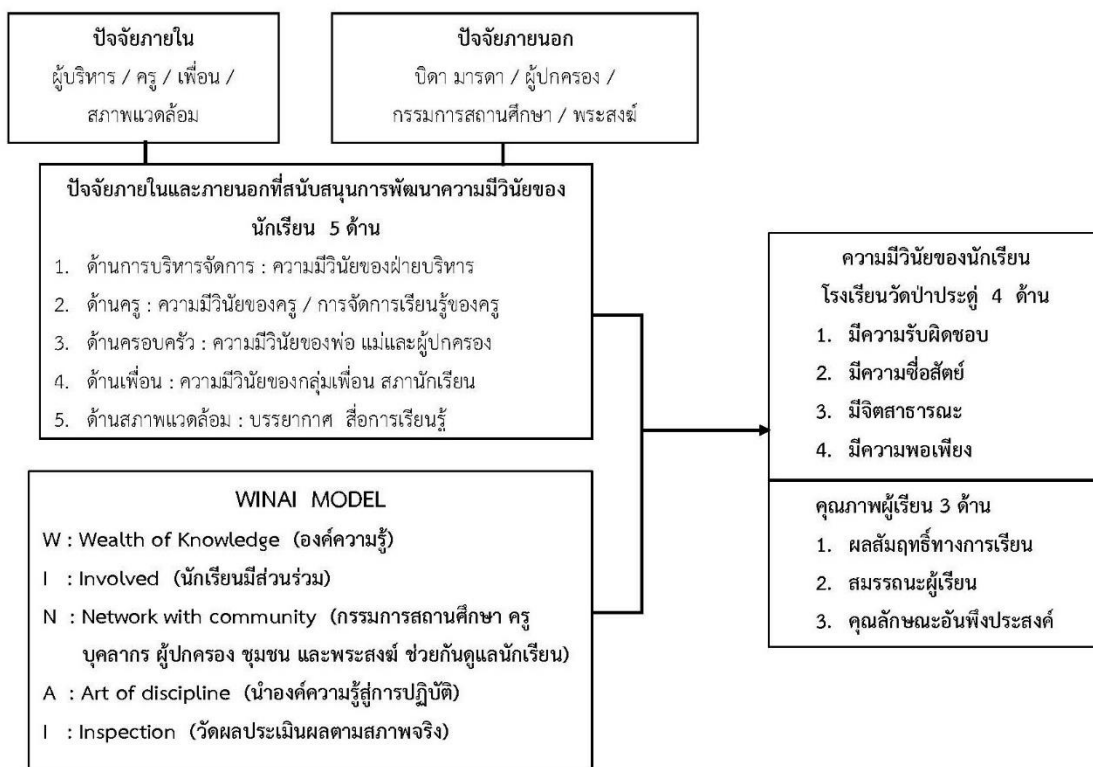
ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดปัญหาในการวิจัย

ผู้วิจัยจึงได้วางแผนดำเนินการเพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยศึกษาค้นคว้าหลักการแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลและเลือกแนวทางการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ โดยการประยุกต์องค์ความรู้ และแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่สัมพันธ์กับวินัยนักเรียน ได้แก่ ปัจจัยจากตัวนักเรียน และปัจจัยจากสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อวินัยนักเรียนโดยตรงและ

ทางอ้อม ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม สภาพแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ สภาพต่างๆ ที่มีมนุษย์จัดทำขึ้นมา เช่น อาคาร สถานที่ ภูมิประเทศ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้สามารถมองเห็น และจับต้องได้ ส่วนสภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรม คือ ระบบคุณค่าที่ยึดถือปฏิบัติเกี่ยวข้องกับกลุ่ม สังคม ความรู้ ความคิด ฯลฯ ส่วนสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเป็นการผสมผสานกันระหว่างหลักสูตร เนื้อหาสาระของวิชาที่เรียน ครู ภาวะเยียบข้อบังคับ การปกครอง และเพื่อนร่วมชั้นเรียน ร่วมสถานศึกษา สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบที่สัมพันธ์กัน ทั้งในด้านการพัฒนาความคิด การสร้างเสริมประสบการณ์ การปรับตัว และบุคลิกภาพ ให้สอดคล้องกับสภาพ และการดำรงชีวิตในสังคม ปัจจัยสัมพันธ์ที่เอื้อต่อการมีวินัยของนักเรียน บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมต่างๆ เป็นต้น (กฤษณา ดอนทอง. 2549 : 41) นอกจากนี้ จิตลักษณะ ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคต ทศนคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมความมีวินัยของนักเรียน และยังรวมไปถึงสภาพแวดล้อมในโรงเรียน การอบรมเลี้ยงดู ก็ส่งผลต่อพฤติกรรมความมีวินัยของนักเรียน เช่นกัน (ธัญญรัตน์ โพธิสาร. 2548 : 125-129) นอกจากนี้สถาบันครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคม เป็นสถาบันที่มีอิทธิพลต่อแนวคิด พฤติกรรม และบุคลิกภาพของบุคคลอย่างมากที่จะสร้างเสริมตัวเด็ก และวัยรุ่นให้เป็นบุคคลที่มีความประพฤติดี และสังคม เพราะเด็กและวัยรุ่น เป็นวัยแห่งการปรับตัว การแสดง ก่อปัญหา มีความเครียดทางอารมณ์ และเป็นวัยที่เหมาะสมจะแสวงหาตนเอง พร้อมทั้งพัฒนาบุคลิกภาพ และพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเอง ดังนั้นครอบครัวจึงมีอิทธิพลที่จะพัฒนาเด็กไปในทางที่ดี หรือเลวก็ได้ (สายใจ อางองค์. 2545 : 1) ผู้วิจัยนำมาประยุกต์ และกำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ” โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563

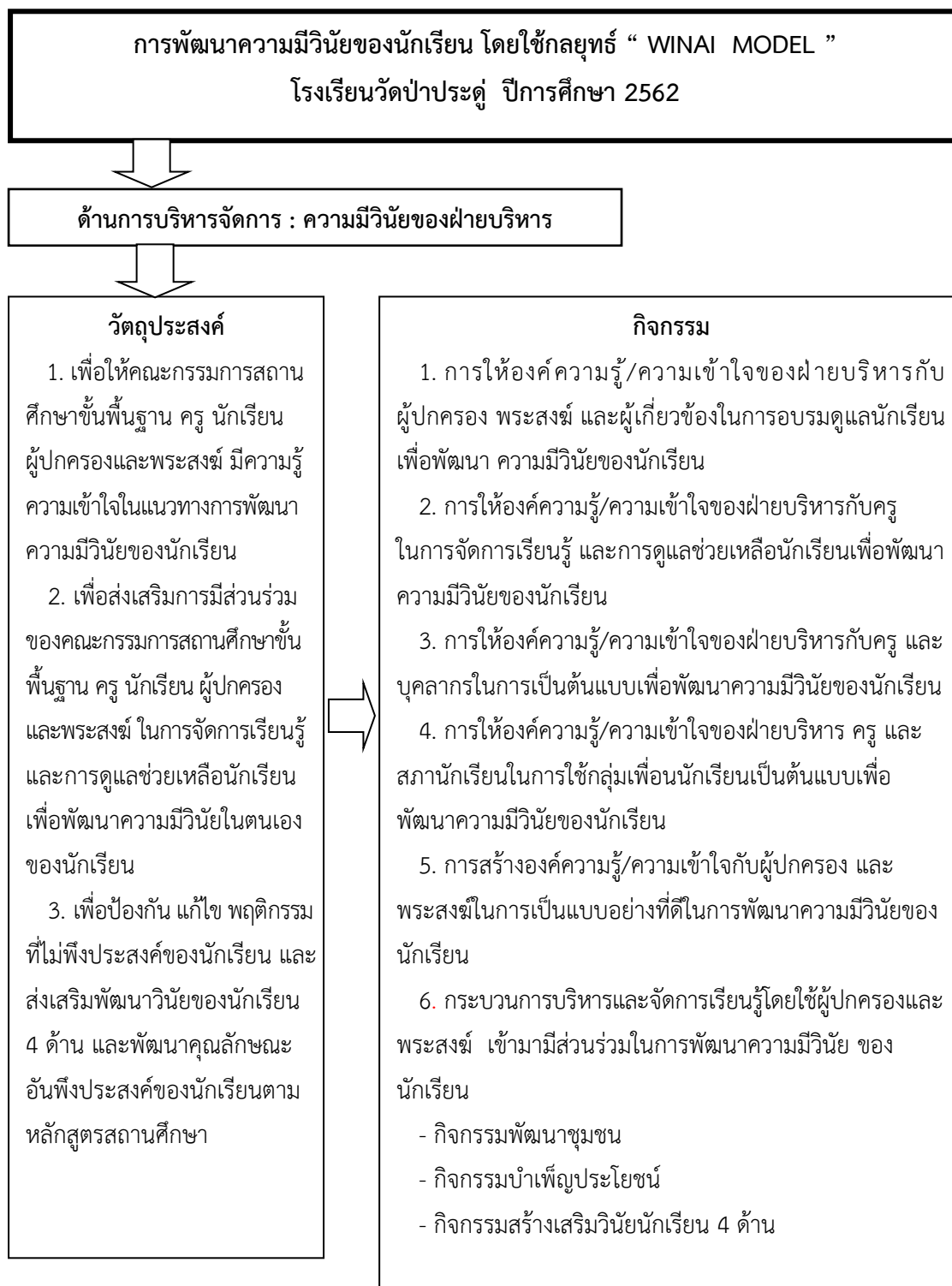
ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดกรอบกิจกรรมในการวิจัยการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ”

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ” ดังแผนภาพ 2

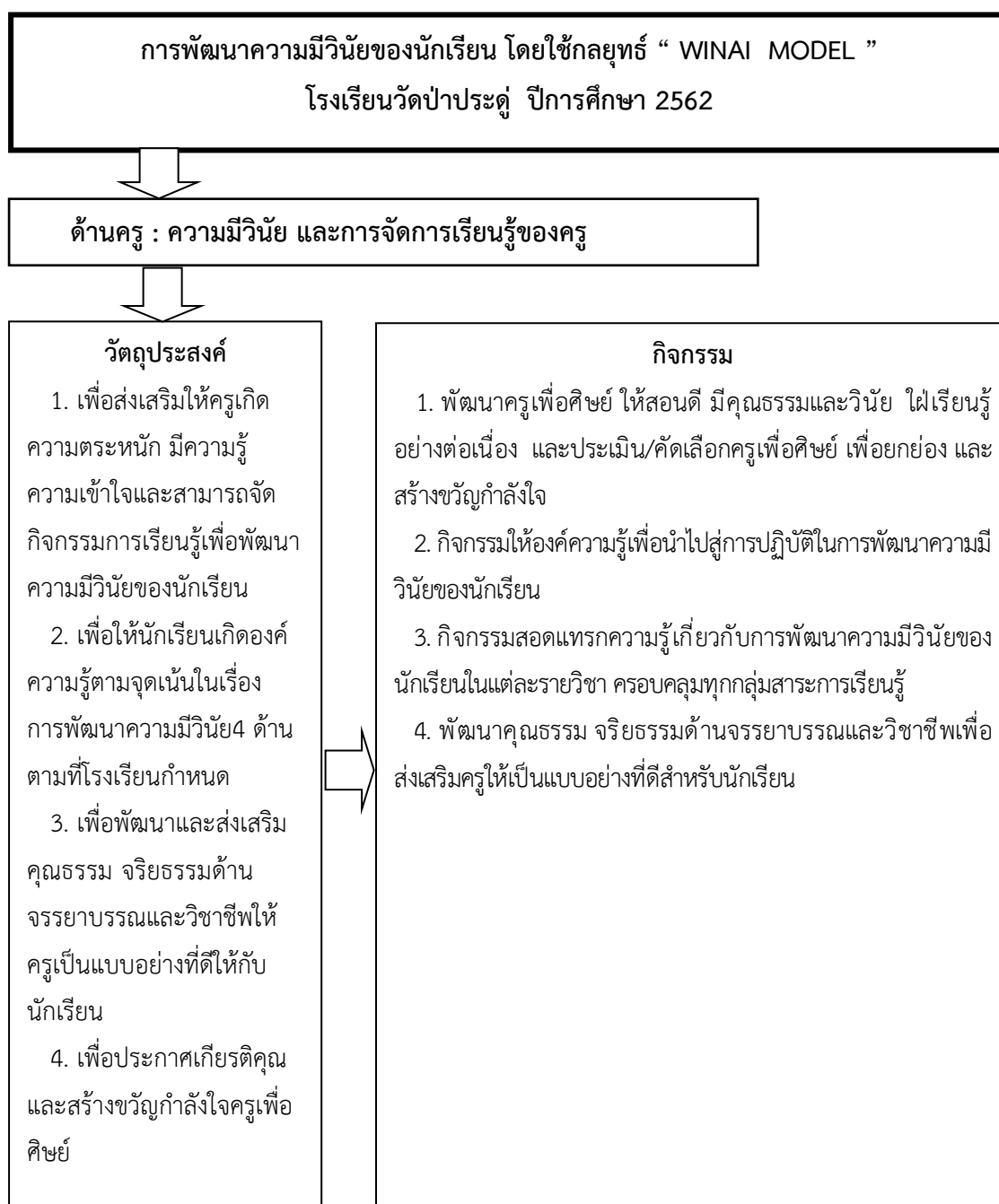

แผนภาพ 6 กรอบแนวคิดการวิจัยการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ” โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562-2563

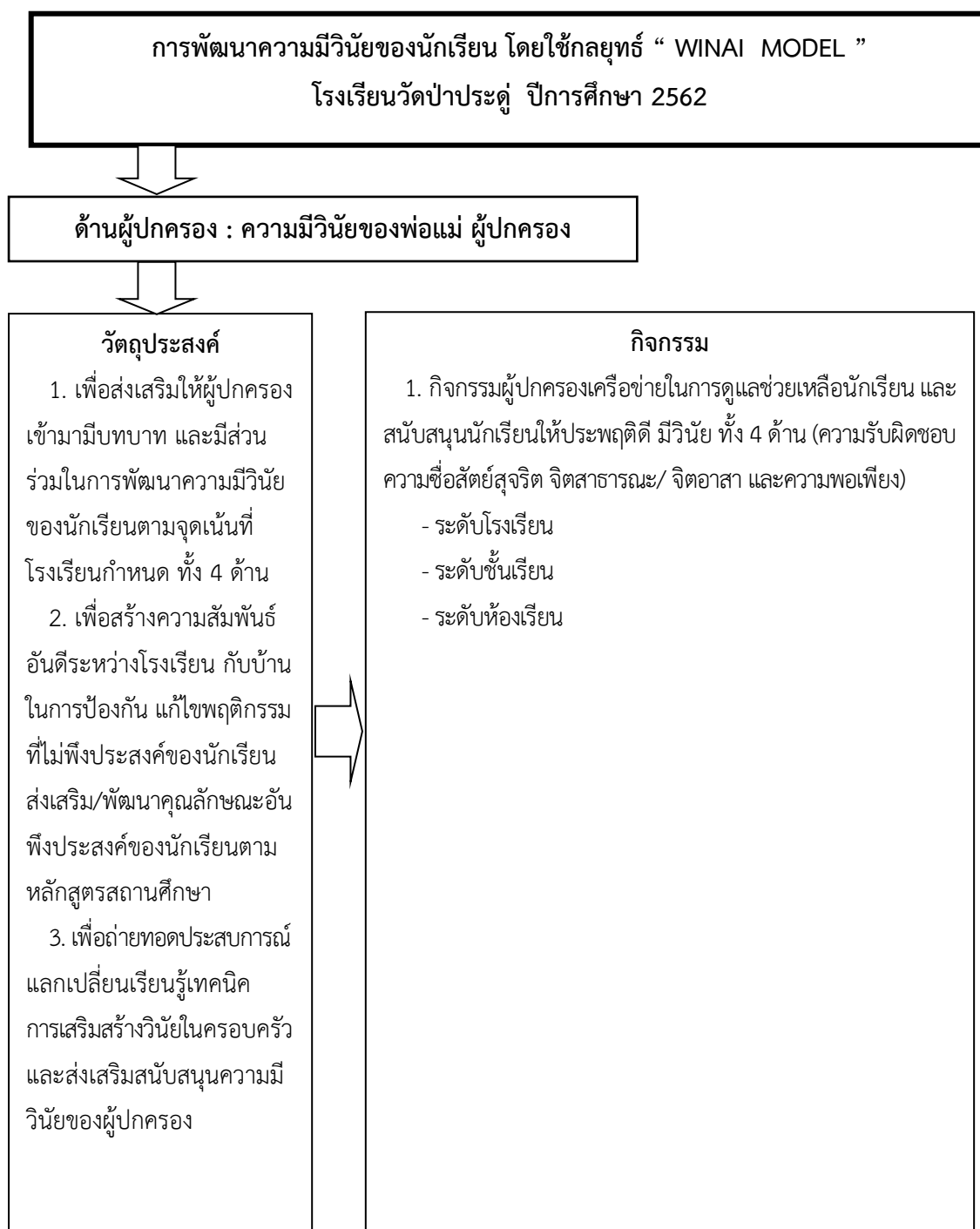
ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบกิจกรรมในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน 5 ด้าน แยกเป็น 2 ปี
การศึกษา ปรากฏรายละเอียดดังแผนภาพ 3-12

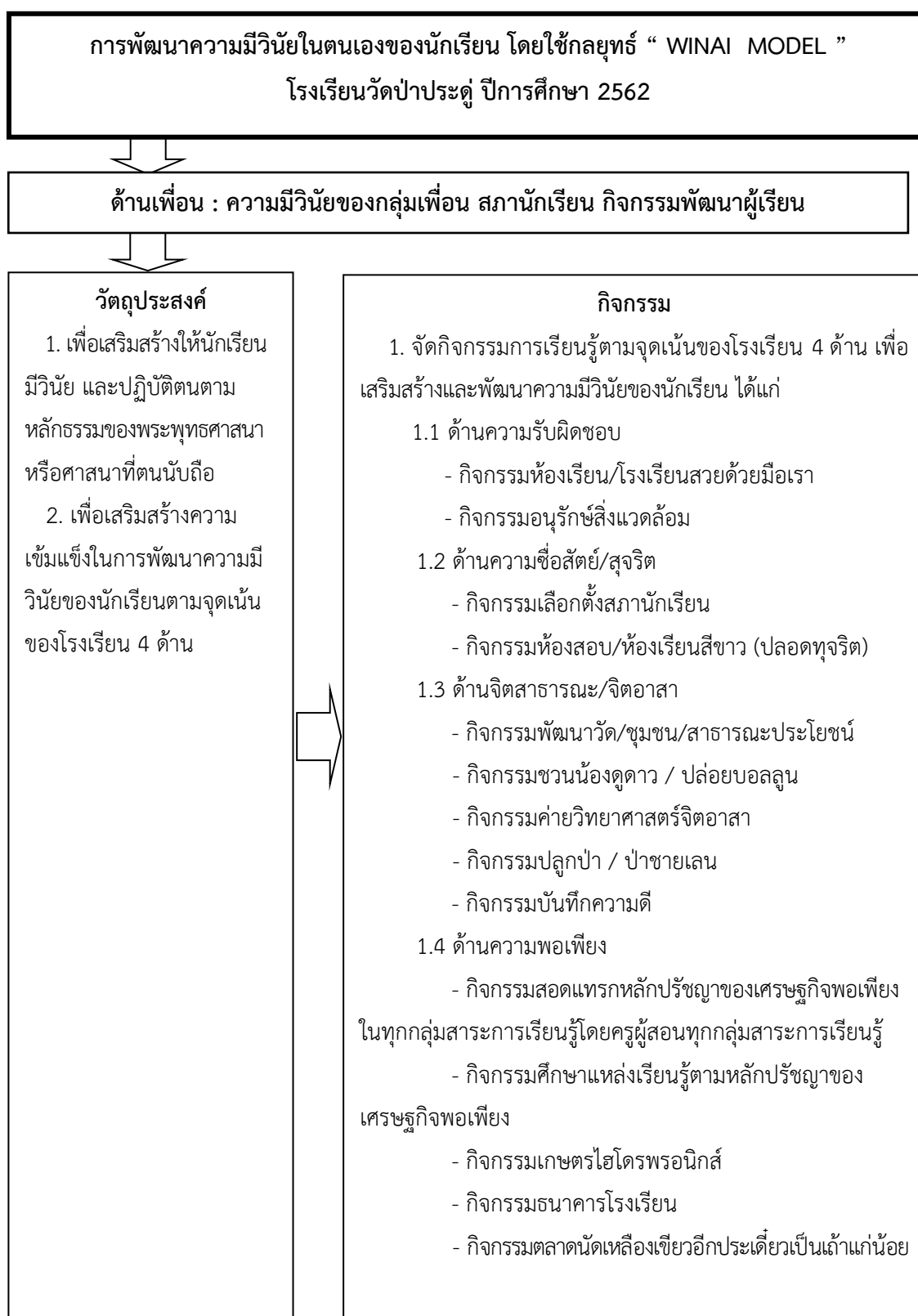
แผนภาพ 7 กรอบกิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL”
โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 ด้านการบริหารจัดการ : ความมีวินัยของฝ่ายบริหาร

แผนภาพ 8 กรอบกิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ”
โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 ความมีวินัยของครู : ด้านการพัฒนาครู และการ
จัดการเรียนรู้ของครู

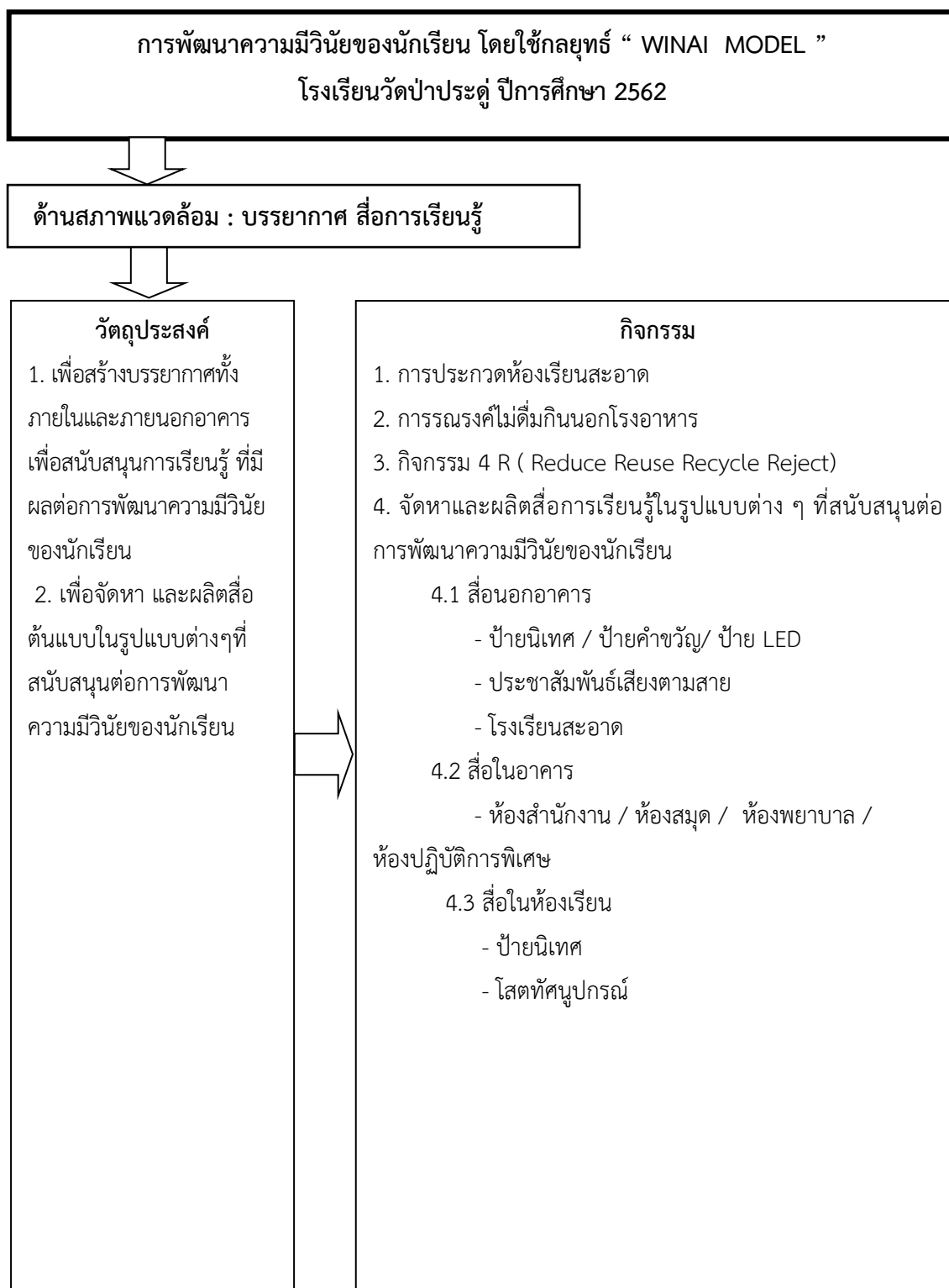

แผนภาพ 9 กรอบกิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ”
โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 ด้านผู้ปกครอง : ความมีวินัยของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

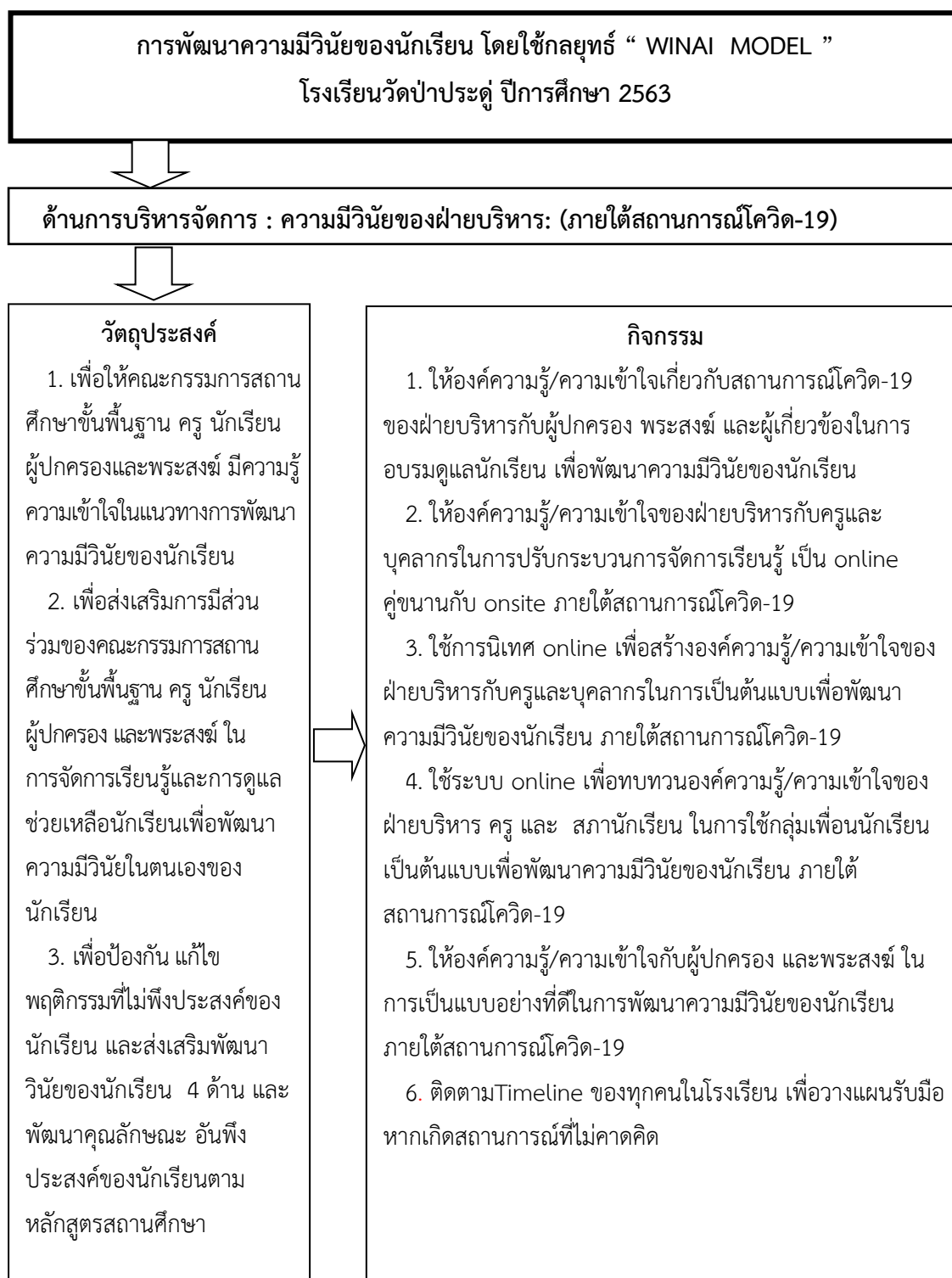
แผนภาพ 10 กรอบกิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL”

โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 ด้านเพื่อน : ความมีวินัยของกลุ่มเพื่อน สถานักเรียน
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

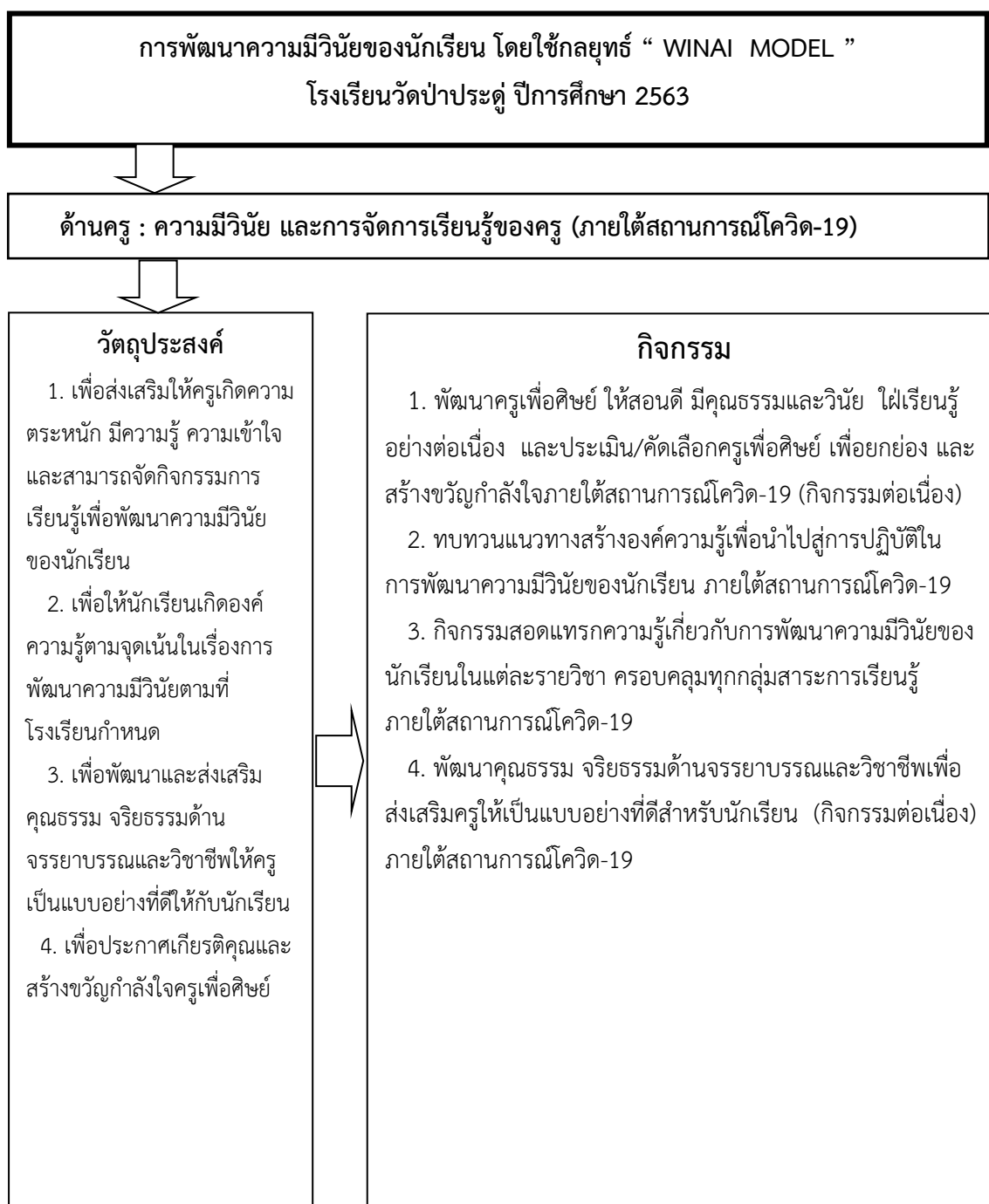

แผนภาพ 11 กรอบกิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ”

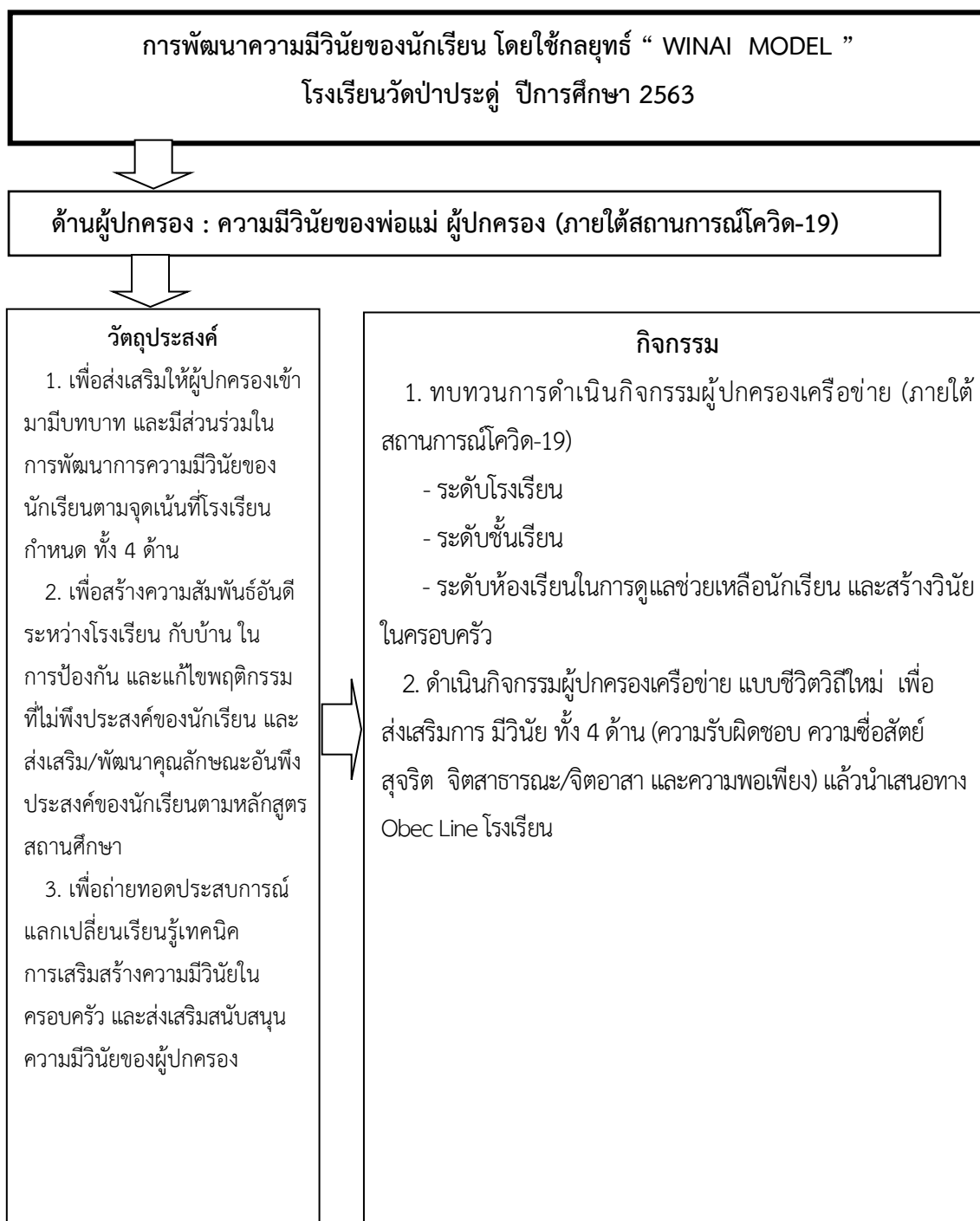
โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 ด้านสภาพแวดล้อม : บรรยากาศ สื่อการเรียนรู้

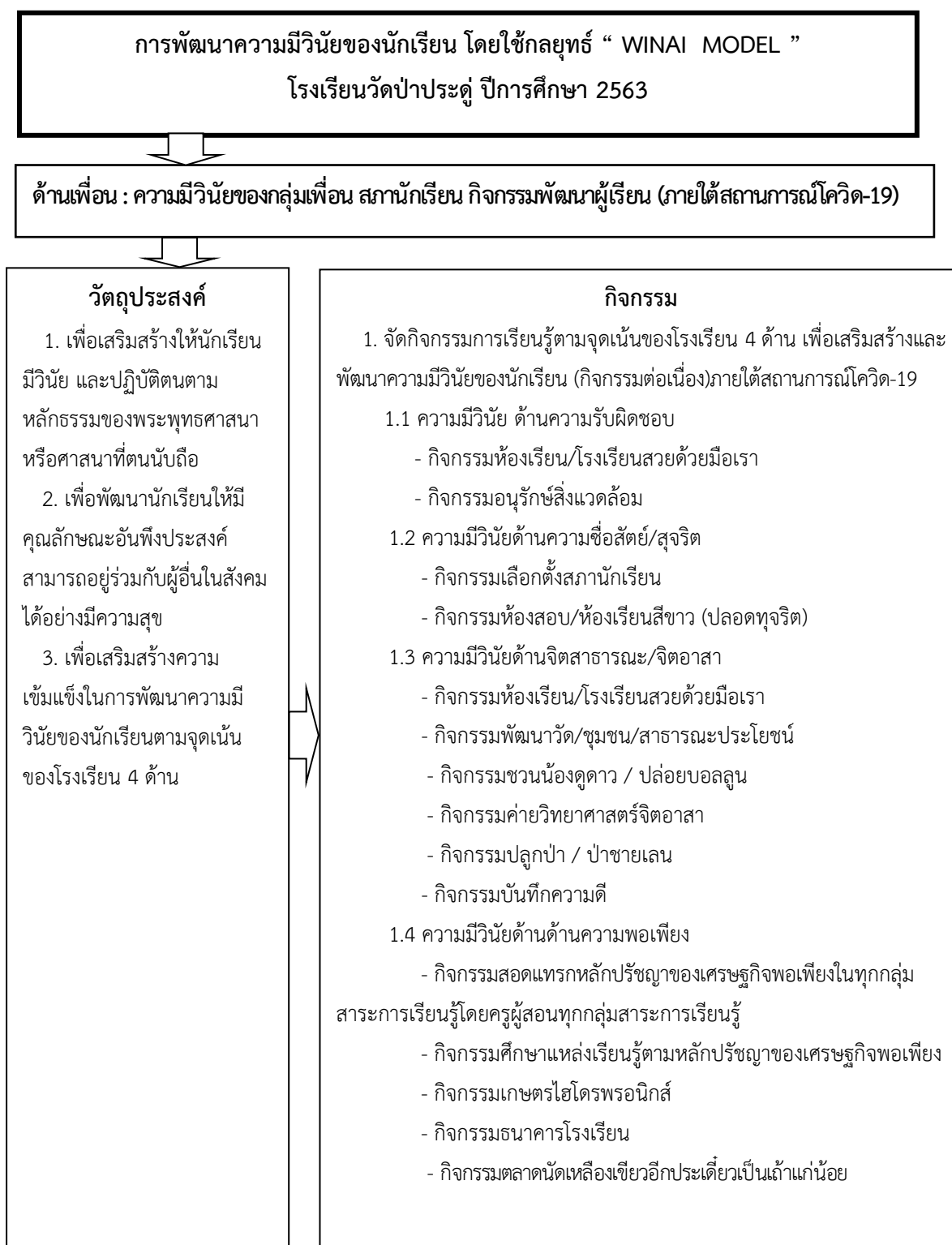
แผนภาพ 12 กรอบกิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL”
โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2563 ด้านการบริหารจัดการ :ความมีวินัยของฝ่ายบริหาร
ภายใต้สถานการณ์โควิด-19

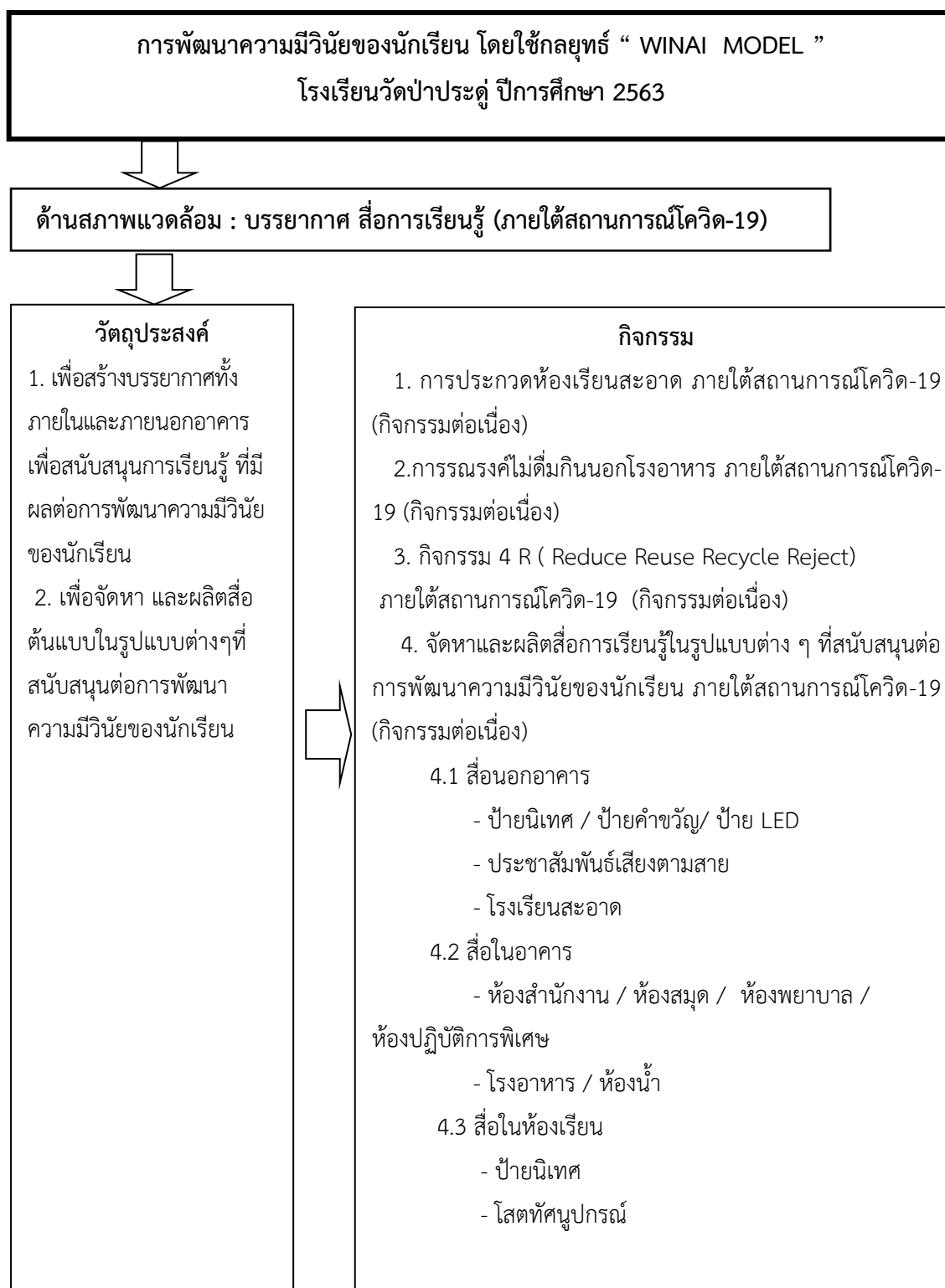
แผนภาพ 13 กรอบกิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2563 ด้านครู : ความมีวินัย และการจัดการเรียนรู้ของครู (ภายใต้สถานการณ์โควิด-19)

แผนภาพ 14 กรอบกิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ”
โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2563 ด้านผู้ปกครอง : ความมีวินัยของพ่อแม่
ผู้ปกครอง (ภายใต้สถานการณ์โควิด-19)

แผนภาพ 15 กรอบกิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยในตนเองของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL”
โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2563 ด้านเพื่อน : ความมีวินัยของกลุ่มเพื่อน สถานักเรียน
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ภายใต้สถานการณ์โควิด-19)

แผนภาพ 16 กรอบกิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ”

โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2563 ด้านสภาพแวดล้อม : บรรยากาศ สื่อการเรียนรู้
ภายใต้สถานการณ์โควิด-19

ระยะที่ 2 การดำเนินการวิจัยการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์

“ WINAI MODEL ” โรงเรียนวัดป่าประดู่

ขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ” โรงเรียนวัดป่าประดู่

ในการดำเนินการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน ครอบคลุม 4 ด้าน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL ” โรงเรียนวัดป่าประดู่ ปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

ด้านการบริหารจัดการ : ความมีวินัยของฝ่ายบริหาร

เป้าหมาย

1. ผู้ปกครอง พระสงฆ์ และผู้เกี่ยวข้อง มีองค์ความรู้ / ความเข้าใจในการอบรมดูแลนักเรียน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2562 – 2563 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562 – วันที่ 31 มีนาคม 2564

ผู้รับผิดชอบ

ผู้บริหาร / ครู / คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน / ผู้ปกครอง / พระสงฆ์

กิจกรรม

1. การให้องค์ความรู้ความเข้าใจของฝ่ายบริหาร กับผู้ปกครอง พระสงฆ์และผู้เกี่ยวข้อง ในการอบรมดูแลนักเรียนเพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

1.1 ประชุมชี้แจงแนวทางในการอบรมดูแลนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ **W : Wealth of knowledge** เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

1.2 ระดมความคิดเพื่อกำหนดรูปแบบในการอบรมดูแลนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ **I : Involved** เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

1.3 กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครอง พระสงฆ์และผู้เกี่ยวข้องในการอบรมดูแลนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ **N : Network with community** เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

1.4 กำหนดคุณลักษณะการมีวินัย ที่เกิดจากการพัฒนาให้ความรู้/ดูแล โดยใช้กลยุทธ์ **A : Art of discipline** เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

1.5 ประเมินองค์ความรู้ของผู้ปกครอง พระสงฆ์ และผู้เกี่ยวข้องในการอบรมดูแลนักเรียน เพื่อพัฒนา ความมีวินัย ของนักเรียน จากการสอบถามโดยใช้กลยุทธ์ **I : Inspection**

เป้าหมาย

2. ครูมีองค์ความรู้/ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2562 – 2563 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562 – วันที่ 31 มีนาคม 2564

ผู้รับผิดชอบ

ผู้บริหาร / ครู

กิจกรรม

2. การให้องค์ความรู้/ความเข้าใจของฝ่ายบริหารกับครู ในการจัดการเรียนรู้ และการดูแลช่วยเหลือ เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

2.1 ประชุมชี้แจงแนวทางในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ **W : Wealth of knowledge** เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

2.2 ระดมความคิดเพื่อกำหนดรูปแบบการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ **I : Involved** เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

2.3 กำหนดบทบาทหน้าที่ของครูในการจัดการเรียนรู้ และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ **N : Network with community** เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

2.4 กำหนดคุณลักษณะการมีวินัยของนักเรียนที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้ และการดูแลช่วยเหลือ โดยใช้กลยุทธ์ **A : Art of discipline** เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

2.5 ประเมินองค์ความรู้ของครู ในการจัดการเรียนรู้และการดูแลช่วยเหลือเพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนจากการสอบถาม/ตรวจสอบพฤติกรรมตามสภาพจริง โดยใช้กลยุทธ์ **I : Inspection**

เป้าหมาย

3. ผู้บริหาร และครู เป็นต้นแบบในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2562 – 2563 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562 – วันที่ 31 มีนาคม 2564

ผู้รับผิดชอบ

ผู้บริหาร / ครู

กิจกรรม

3. การให้องค์ความรู้/ความเข้าใจของฝ่ายบริหารกับครูในการเป็นต้นแบบ เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

3.1 ประชุมชี้แจงครู ในแนวทางการเป็นต้นแบบ โดยใช้กลยุทธ์ **W : Wealth of knowledge** เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

3.2 ระดมความคิด เพื่อกำหนดรูปแบบของการเป็นต้นแบบ โดยใช้กลยุทธ์ **I : Involved** เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

3.3 กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร และครู โดยใช้ กลยุทธ์ **N : Network with community** เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

3.4 กำหนดคุณลักษณะการมีวินัยของผู้บริหารและครูในการเป็นต้นแบบ โดยใช้กลยุทธ์ **A : Art of discipline** เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

3.5 ประเมินความเป็นแบบอย่างของผู้บริหาร และครู ในการเป็นต้นแบบเพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน จากการสอบถามและตรวจสอบพฤติกรรมตามสภาพจริง โดยใช้กลยุทธ์

I : Inspection

เป้าหมาย

4. ครูและสถานักเรียน มีองค์ความรู้/ความเข้าใจในการใช้กลุ่มเพื่อนักเรียน เป็นต้นแบบ เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2562 – 2563 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562 – วันที่ 31 มีนาคม 2564

ผู้รับผิดชอบ

ผู้บริหาร / ครู / สถานักเรียน

กิจกรรม

5. การให้องค์ความรู้/ความเข้าใจของฝ่ายบริหาร ครู และสถานักเรียน ในการใช้กลุ่มเพื่อนักเรียนเป็นต้นแบบเพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

5.1 ประชุมชี้แจงครูและสถานักเรียน เกี่ยวกับแนวทางในการใช้กลุ่มเพื่อนักเรียนเป็นต้นแบบ โดยใช้กลยุทธ์ **W : Wealth of knowledge** เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

5.2 ระดมความคิดเพื่อกำหนดรูปแบบของการใช้กลุ่มเพื่อนักเรียนเป็นต้นแบบ โดยใช้กลยุทธ์ **I : Involved** เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

5.3 กำหนดบทบาทหน้าที่ของครูและสถานักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ **N : Network with community** เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

5.4 กำหนดคุณลักษณะการมีวินัยของกลุ่มเพื่อนักเรียนที่เป็นต้นแบบ โดยใช้กลยุทธ์ **A : Art of discipline** เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

5.5 ประเมินการเป็นแบบอย่างที่ดี ของกลุ่มเพื่อนนักเรียนที่เป็นต้นแบบในการพัฒนา
 ความมีวินัยของนักเรียน จากการสังเกตสอบถามตรวจสอบพฤติกรรมตามสภาพจริง โดยใช้กลยุทธ์

I : Inspection

เป้าหมาย

6. ผู้ปกครองและพระสงฆ์ เป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาความมีวินัยแก่นักเรียน

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2562 – 2563 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562 – วันที่ 31 มีนาคม 2564

ผู้รับผิดชอบ

ผู้บริหาร / ครู / ผู้ปกครอง / พระสงฆ์

กิจกรรม

5. การสร้างองค์ความรู้/ความเข้าใจกับผู้ปกครอง และพระสงฆ์ ในการเป็นแบบอย่างที่ดี
 ในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

5.1 ประชุมชี้แจงแนวทาง ให้กับผู้ปกครองและพระสงฆ์ในการเป็นแบบอย่างที่ดี โดยใช้
 กลยุทธ์ **W: Wealth of knowledge** เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

5.2 ระดมความคิดเพื่อกำหนดรูปแบบของผู้ปกครองและพระสงฆ์ ในการเป็นแบบอย่าง
 ที่ดี โดยใช้กลยุทธ์ **I : Involved** เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

5.3 กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองและพระสงฆ์ในการเป็นแบบอย่างที่ดี โดยใช้
 กลยุทธ์ **N : Network with community** เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายในการพัฒนาความมี
 วินัยของนักเรียน

5.4 กำหนดคุณลักษณะการมีวินัยของผู้ปกครอง และพระสงฆ์ในการเป็นแบบอย่างที่ดี
 โดยใช้กลยุทธ์ **A : Art of discipline** เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

5.5 ประเมินความเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้ปกครองและพระสงฆ์ ในการพัฒนาความมี
 วินัยของนักเรียนโดยใช้สังคัมมิตติ/สภาพจริงที่ปรากฏ

เป้าหมาย

7. ผู้ปกครอง และพระสงฆ์เข้ามามีส่วนร่วม ในการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมพัฒนา
 ความมีวินัยของนักเรียน

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2562 – 2563 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562 – วันที่ 31 มีนาคม 2564

ผู้รับผิดชอบ

ผู้บริหาร / ครู / ผู้ปกครอง / พระสงฆ์

กิจกรรม

6. กระบวนการบริหารและจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้ปกครอง และพระสงฆ์เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

6.1 ประชุมชี้แจงแนวทาง การให้ผู้ปกครองและพระสงฆ์มีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ **W : Wealth of knowledge** เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

6.2 ระดมความคิดเพื่อกำหนดรูปแบบของกิจกรรมนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ **I : Involved** เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาความมีวินัย

6.3 กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองและพระสงฆ์ โดยใช้กลยุทธ์ **N : Network with community** เพื่อสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนจากการสังเกต สอบถาม โดยใช้กลยุทธ์ **I : Inspection**

6.4 ดำเนินกิจกรรมที่ปลูกฝังและส่งเสริมการมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ **A : Art of discipline** เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

6.5 ประเมินการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและพระสงฆ์ในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนจากการสอบถาม และตรวจสอบพฤติกรรมตามสภาพจริง โดยใช้กลยุทธ์ **I : Inspection** ในกิจกรรมดังนี้

1. กิจกรรมพัฒนาชุมชน

- ประชุมชี้แจงแนวทางในการดูแลนักเรียนที่ออกไปปฏิบัติกิจกรรม
- แนะนำและดูแลนักเรียนทำกิจกรรม
- ประเมินผลและรับรองการทำกิจกรรมของนักเรียน

2. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์

- ประชุมชี้แจงแนวทางในการดูแลนักเรียนที่ออกไปปฏิบัติกิจกรรม
- แนะนำและดูแลนักเรียนทำกิจกรรม
- ประเมินผลและรับรองการทำกิจกรรมของนักเรียน

3. กิจกรรมสร้างเสริมวินัยนักเรียน 4 ด้าน

- ประชุมชี้แจงแนวทางในการสร้างเสริมวินัย 4 ด้าน
- อบรมสร้างเสริมวินัยนักเรียนทุกสายชั้น สัปดาห์ละ 1 ครั้ง
- ประเมินผลและรับรองการปฏิบัติกิจกรรมของนักเรียน

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถามองค์ความรู้ที่ได้จากการดำเนินกิจกรรม ของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง พระสงฆ์ และกลุ่มเพื่อนนักเรียน
2. แบบสอบถามการเป็นแบบอย่างที่ดีในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน
3. แบบสอบถามการมีส่วนร่วมในการพัฒนาความมีวินัยของผู้เรียน

ผลการดำเนินงาน

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับในการได้รับองค์ความรู้ในการดำเนินกิจกรรมความมีวินัยของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง พระสงฆ์ และเพื่อนนักเรียน ปีการศึกษา 2562 - 2563

ผู้เกี่ยวข้อง	การได้รับองค์ความรู้ ปีการศึกษา 2562			การได้รับองค์ความรู้ ปีการศึกษา 2563		
	\bar{X}	SD	การแปลผล	\bar{X}	SD	การแปลผล
ผู้บริหาร	3.65	0.76	มาก	4.54	0.81	มากที่สุด
ครู	3.69	0.73	มาก	4.51	0.75	มากที่สุด
ผู้ปกครอง	3.12	0.71	ปานกลาง	4.53	0.67	มากที่สุด
พระสงฆ์	3.21	0.65	ปานกลาง	4.47	0.72	มาก
เพื่อนนักเรียน	3.34	0.77	ปานกลาง	4.38	0.79	มาก
รวมเฉลี่ย	3.40	0.72	ปานกลาง	4.40	0.75	มาก

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติในการเป็นแบบอย่างที่ดีในความมีวินัยของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง พระสงฆ์ ปีการศึกษา 2562 - 2563

ผู้เกี่ยวข้อง	การปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดี ปีการศึกษา 2562			การปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดี ปีการศึกษา 2563		
	\bar{X}	SD	การแปลผล	\bar{X}	SD	การแปลผล
ผู้บริหาร	4.12	0.65	มาก	4.68	0.62	มากที่สุด
ครู	3.95	0.69	มาก	4.72	0.73	มากที่สุด
ผู้ปกครอง	3.84	0.70	มาก	4.52	0.81	มากที่สุด
พระสงฆ์	3.65	0.52	มาก	4.61	0.75	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	3.89	0.64	มาก	4.63	0.73	มากที่สุด

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน จากผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง พระสงฆ์ ปีการศึกษา 2562 - 2563

ผู้เกี่ยวข้อง	การมีส่วนร่วม ปีการศึกษา 2562			การมีส่วนร่วมปีการศึกษา 2563		
	\bar{X}	SD	การแปลผล	\bar{X}	SD	การแปลผล
ผู้บริหาร	4.42	0.67	มาก	4.87	0.84	มากที่สุด
ครู	4.23	0.76	มาก	4.92	0.78	มากที่สุด
ผู้ปกครอง	4.16	0.74	มาก	4.76	0.81	มากที่สุด
พระสงฆ์	3.69	0.78	มาก	4.53	0.72	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.13	0.74	มาก	4.77	0.79	มากที่สุด

ด้านครู : ความมีวินัย และการจัดการเรียนรู้ของครู

เป้าหมาย

1. ครูมีความรู้ความเข้าใจแนวทางการพัฒนาครูเพื่อศิษย์ ประพฤติปฏิบัติตน ประยุกต์ความรู้ที่ได้รับมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2562 – 2563 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562 – วันที่ 31 มีนาคม 2564

ผู้รับผิดชอบ

กลุ่มงานบริหารบุคคล / ครู

กิจกรรม

1. พัฒนาครูเพื่อศิษย์ สอนดี มีคุณธรรมและวินัย ใฝ่เรียนรู้และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และประเมินคัดเลือกครูเพื่อศิษย์ เพื่อยกย่องและสร้างขวัญกำลังใจ

1.1 ประชุมคณะครูเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในแนวทางการพัฒนาครูเพื่อศิษย์ โดยใช้ กลยุทธ์ W : Wealth of knowledge

1.2 ครูร่วมกำหนดรูปแบบแนวทางในการพัฒนาครูเพื่อศิษย์ โดยใช้กลยุทธ์ I : Involved

1.3 ดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนดกับหน่วยงานและสถาบันการศึกษา เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาตนเองเป็นครูเพื่อศิษย์โดยใช้กลยุทธ์ N : Network with community

1.4 ครูนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรม

เพื่อพัฒนาตนเองเป็นครูเพื่อศิษย์ โดยใช้กลยุทธ์ **A : Art of discipline**

2.5 ประเมิน/คัดเลือกครูเพื่อศิษย์ โดยใช้กลยุทธ์ **I : Inspection** เพื่อยกย่องและสร้างขวัญกำลังใจ

เป้าหมาย

3. ครูสามารถจัดกิจกรรมสร้างองค์ความรู้เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2562 – 2563 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562 – วันที่ 31 มีนาคม 2564

ผู้รับผิดชอบ

กลุ่มงานบริหารวิชาการ

กิจกรรม

2. กิจกรรมให้องค์ความรู้ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

2.1 ประชุมครูเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมสร้างองค์ความรู้ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติโดยบูรณาการกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลยุทธ์ **W: Wealth of knowledge** เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

2.2 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามจุดเน้นการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์

I : Involved

2.3 ครูทุกคนเป็นวิทยากรตามจุดเน้นการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์

N : Network with community

2.4 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามจุดเน้นการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ **A : Art of discipline**

2.5 ประเมินการจัดกิจกรรมเรียนรู้ในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์

I : Inspection

เป้าหมาย

4. ครูสามารถจัดกิจกรรมเพื่อสอดแทรกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาความมีวินัยในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นกับนักเรียนอย่างยั่งยืน

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2562 – 2563 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562 – วันที่ 31 มีนาคม 2564

ผู้รับผิดชอบ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระ

กิจกรรม

3. กิจกรรมสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนในแต่ละรายวิชา
ครอบคลุมทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

3.1 ประชุมครูเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจในแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อสอดแทรกความรู้
เกี่ยวกับการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนในการจัดการเรียนรู้ โดยกลยุทธ์ **W: Wealth of knowledge**

3.2 มอบหมายแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ร่วมกันรับผิดชอบการกำหนดกิจกรรม โดย
กลยุทธ์ **I : Involved** เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

3.3 บูรณาการกิจกรรมในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความมีวินัย ของ
นักเรียนโดยกลยุทธ์ **N : Network with community**

3.4 ดำเนินกิจกรรมเพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโดยกลยุทธ์ **A : Art of
discipline**

3.5 ประเมินการจัดกิจกรรมที่สอดแทรกความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาความมีวินัยของ
นักเรียน โดยกลยุทธ์ **I : Inspection**

เป้าหมาย

5. ครูทุกคนเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องการมีวินัยให้แก่ นักเรียนได้

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2562 – 2563 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562 – วันที่ 31 มีนาคม 2564

ผู้รับผิดชอบ

ผู้บริหาร / ครู

กิจกรรม

4. พัฒนาคุณธรรม จริยธรรมด้านจรรยาบรรณและวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมครูให้เป็นแบบอย่าง
ที่ดีสำหรับนักเรียน

4.1 ประชุมครูเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแนวทางการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม
ด้านจรรยาบรรณและวิชาชีพเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องการมีวินัยสำหรับนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์
W : Wealth of knowledge

4.2 ร่วมกำหนดแนวทางการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านจรรยาบรรณ และ
วิชาชีพเพื่อส่งเสริมครูให้เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับนักเรียน โดยกลยุทธ์ **I : Involved**

4.3 ดำเนินการตามแนวทางที่ร่วมกำหนดในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมด้าน
จรรยาบรรณและวิชาชีพเพื่อส่งเสริมครูให้เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับนักเรียน โดยกลยุทธ์

N : Network with community

4.4 สร้างเจตคติที่ดี เพื่อครูได้ตระหนักและเข้าใจในวิธีการปฏิบัติหน้าที่ตามจรรยาบรรณ และวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมครู ให้เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับนักเรียนโดยกลยุทธ์ A : Art of discipline

4.5 ประเมินการเป็นแบบอย่างที่ดีของครู (แบบอย่างความมีวินัย 4 ด้าน) จาก การสังเกต การสัมภาษณ์ จากผู้เกี่ยวข้อง โดยใช้กลยุทธ์ I : Inspection

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบประเมินคัดเลือกครูเพื่อศิษย์
2. แบบนิเทศการจัดการเรียนการสอน
3. แบบสังเกตการและสัมภาษณ์การแบบอย่างที่ดีในความมีวินัยของครู

ผลการดำเนินการ

ตารางที่ 10 แสดงร้อยละของครูที่ผ่านเกณฑ์การประเมินได้รับคัดเลือกเป็นครูเพื่อศิษย์ตามกลุ่ม
สภาระการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2562 - 2563

กลุ่มสภาระการเรียนรู้	การดำเนินการ ปี 2562			การดำเนินการ ปี 2563		
	จำนวนครูทั้งหมด	จำนวนครูที่ได้รับคัดเลือก	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนครูทั้งหมด	จำนวนครูที่ได้รับคัดเลือก	คิดเป็นร้อยละ
ภาษาไทย	15	11	73.33	15	13	86.67
คณิตศาสตร์	25	19	76.00	25	21	84.00
วิทยาศาสตร์	24	19	79.17	24	22	91.67
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	12	10	83.33	13	11	84.62
สุขศึกษาและพลศึกษา	7	6	85.71	7	6	85.71
ศิลปะ	7	5	71.43	7	6	85.71
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	9	6	66.67	9	8	88.89
ต่างประเทศ	26	20	76.92	27	25	92.59
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	5	3	60.00	5	4	80.00
รวม	130	99	76.15	132	116	87.88

ตารางที่ 11 แสดงร้อยละของครูที่มีการจัดการเรียนและสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับความมีวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับดีขึ้นไป แยกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2562 - 2563

กลุ่มสาระการเรียนรู้	การดำเนินการ ปี 2562			การดำเนินการ ปี 2563		
	ครูทั้งหมด	ครูที่ได้ระดับดีขึ้นไป	คิดเป็นร้อยละ	ครูทั้งหมด	ครูที่ได้ระดับดีขึ้นไป	คิดเป็นร้อยละ
ภาษาไทย	15	12	80.00	15	14	93.33
คณิตศาสตร์	25	20	80.00	25	23	92.00
วิทยาศาสตร์	24	18	75.00	24	23	95.83
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	12	9	75.00	13	11	84.62
สุขศึกษาและพลศึกษา	7	5	71.43	7	6	85.71
ศิลปะ	7	6	85.71	7	7	100.00
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	9	7	77.78	9	8	88.89
ต่างประเทศ	26	23	88.46	27	25	92.59
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	5	3	60.00	5	5	100.00
รวม	130	103	79.23	132	122	92.42

ตารางที่ 12 แสดงร้อยละของครูที่เป็นแบบอย่างที่ดี (แบบอย่างความมีวินัย 4 ด้าน)

กลุ่มสาระการเรียนรู้	การดำเนินการ ปี 2562			การดำเนินการ ปี 2563		
	ครูทั้งหมด	ครูที่เป็นแบบอย่างที่ดี	คิดเป็นร้อยละ	ครูทั้งหมด	ครูที่เป็นแบบอย่างที่ดี	คิดเป็นร้อยละ
ภาษาไทย	15	8	53.33	15	10	66.67
คณิตศาสตร์	25	12	48.00	25	19	76.00
วิทยาศาสตร์	24	10	41.67	24	14	58.33
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	12	9	75.00	13	10	76.92
สุขศึกษาและพลศึกษา	7	3	42.86	7	5	71.43
ศิลปะ	7	3	42.86	7	4	57.14
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	9	4	44.44	9	6	66.67
ต่างประเทศ	26	16	61.54	27	19	70.37
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	5	2	40.00	5	3	60.00
รวม	130	67	51.54	132	90	68.18

ด้านผู้ปกครอง : ความมีวินัยของพ่อแม่ ผู้ปกครอง

เป้าหมาย

1. เพื่อสนับสนุนให้ผู้ปกครองทุกคน (ผ่านผู้ปกครองเครือข่าย) มีส่วนร่วมในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนตามจุดเน้นที่โรงเรียนกำหนด

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2562 – 2563 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562 – วันที่ 31 มีนาคม 2564

ผู้รับผิดชอบ

งานกิจการนักเรียน / งานผู้ปกครองเครือข่าย / คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

กิจกรรม

1. กิจกรรมผู้ปกครองเครือข่าย

1.1 จัดประชุมชี้แจงภารกิจ ผู้ปกครองเครือข่าย ทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ ระดับโรงเรียน ระดับชั้นเรียน ระดับห้องเรียน และทบทวนนโยบาย การพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนตามจุดเน้นที่โรงเรียนกำหนด โดยใช้กลยุทธ์ **W : Wealth of knowledge**

1.2 ระดมความคิดผู้ปกครองเครือข่ายทั้ง 3 ระดับ เพื่อกำหนดรูปแบบการเสริมสร้างความมีวินัยของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ **I : Involved** เพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

1.3 กำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองเครือข่ายทั้ง 3 ระดับ ในการอบรม ดูแล และการเป็นแบบอย่างความมีวินัยของนักเรียนโดยกลยุทธ์ **N : Network with community** เพื่อสร้างความเข้มแข็งของผู้ปกครองเครือข่ายในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

1.4 ผู้ปกครองเครือข่ายทุกระดับ ดำเนินกิจกรรมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นรายบุคคล/รายห้องเรียน/และภาพรวมทั้งโรงเรียน ตามกิจกรรมที่กำหนด โดยครอบคลุมกิจกรรม ดังนี้

1) กิจกรรมเพื่อป้องกัน และแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน

2) กิจกรรมเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร

3) กิจกรรมส่งเสริมความมีวินัย ด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต จิตสาธารณะ/จิตอาสา และด้านความพอเพียง โดยใช้กลยุทธ์ **A : Art of discipline** เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

1.5 ตรวจสอบ / ทบทวนผลการดำเนินกิจกรรมของผู้ปกครองเครือข่ายครอบคลุมทุกระดับ ในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนจากแบบสอบถาม/และแบบบันทึกผลตามสภาพจริง โดยใช้กลยุทธ์ **I : Inspection**

เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบสังเกตการณ์ทำกิจกรรมของนักเรียน
2. แบบทดสอบ/ตรวจสอบผลงานของนักเรียน

ผลการดำเนินการ

ตารางที่ 13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการปฏิบัติของการแสดงความมีวินัย
ของพ่อ แม่และผู้ปกครอง ปีการศึกษา 2562 - 2563

รายการพิจารณา	ระดับการปฏิบัติ ปี 2562			ระดับการปฏิบัติ ปี 2563		
	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล
1. ท่านทราบนโยบายของโรงเรียนในเรื่องความมีวินัยของนักเรียน	4.35	0.69	มาก	4.58	0.67	มากที่สุด
2. ท่านมีส่วนร่วมในการกำหนดรูปแบบการเสริมสร้างการมีวินัยของนักเรียน	3.65	0.74	มาก	4.59	0.64	มากที่สุด
3. ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน	3.58	0.72	มาก	4.52	0.72	มากที่สุด
4. ท่านอบรม ดูแลนักเรียนในความปกครองของท่านในเรื่องความมีวินัยอยู่อย่างสม่ำเสมอ	4.23	0.75	มาก	4.72	0.81	มากที่สุด
5. ท่านช่วยอบรม ดูแลนักเรียนในชุมชนในเรื่องความมีวินัย	3.41	0.64	ปานกลาง	4.56	0.76	มากที่สุด
6. ท่านเข้าร่วมประชุมในการสร้างเครือข่ายร่วมกันพัฒนา ป้องกันในเรื่องความมีวินัยของนักเรียนบ่อยครั้ง	4.16	0.81	มาก	4.63	0.64	มากที่สุด
7. ท่านให้ความร่วมมือในการเฝ้าดูแลพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของนักเรียน	4.38	0.63	มาก	4.59	0.70	มากที่สุด

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รายการพิจารณา	ระดับการปฏิบัติ ปี 2562			ระดับการปฏิบัติ ปี 2563		
	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล
8. ท่านมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน	3.69	0.70	มาก	4.57	0.68	มากที่สุด
9. ท่านสามารถสร้างความมีวินัย ในด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ สุจริต ด้านจิตสาธารณะ/จิตอาสา และด้านความพอเพียงให้กับนักเรียนได้	4.27	0.67	มาก	4.62	0.65	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	3.97	0.71	มาก	4.60	0.70	มากที่สุด

ด้านเพื่อน : ความมีวินัยของกลุ่มเพื่อน สถานักเรียน และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เป้าหมาย

1. เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนตามจุดเน้นของโรงเรียน 4 ด้าน คือความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ จิตสาธารณะ/จิตอาสา และความพอเพียง

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2562 – 2563 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562 – วันที่ 31 มีนาคม 2564

ผู้รับผิดชอบ

ผู้บริหาร / ครู / สถานักเรียน

กิจกรรม

1. จัดการเรียนรู้ตามจุดเน้นของโรงเรียน 4 ด้าน เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยกลยุทธ์ “ WINAI MODEL ” ดังนี้

1.1 ประชุมครูเพื่อสร้างความเข้าใจในแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ W: Wealth of knowledge

1.2 ร่วมกำหนดแนวทางจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยกลยุทธ์ I : Involved เพื่อการมีส่วนร่วม

1.3 ครูทุกคนร่วมรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรม โดยกลยุทธ์ N: Network with community

1.4 จัดกิจกรรมตามจุดเน้น ทั้ง 4 ด้าน เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโดยกลยุทธ์ A : Art of discipline

2. กิจกรรมพัฒนาความมีวินัย ด้านความรับผิดชอบ

2.1 ครูที่รับผิดชอบประชุมวางแผนร่วมกันในการดำเนินการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติในส่วนของความรับผิดชอบต่อตนเอง/ครอบครัว/สังคม ประกอบด้วย

- กิจกรรมห้องเรียน/โรงเรียนสวยด้วยมือเรา
- กิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

2.2 นักเรียนเข้าเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดในคาบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและนอกเวลา(ตามความจำเป็น)

2.3 ประเมินนักเรียนจากการสังเกต การทดสอบภาคปฏิบัติ/ตรวจสอบผลงานตามสภาพจริง

2.4 นำผลการประเมินมาวิเคราะห์หาขั้นตอนการปฏิบัติงานใดที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนา และสังเคราะห์รูปแบบการดำเนินการใหม่ที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการครั้งต่อไป

3. กิจกรรมพัฒนาด้านความมีวินัย ด้านความซื่อสัตย์/สุจริต

3.1 ครูที่รับผิดชอบประชุมวางแผนร่วมกันในการดำเนินการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติในส่วนของความซื่อสัตย์ สุจริต ประกอบด้วย

- กิจกรรมกรรมการประจำคุหาเลือกตั้งท้องถิ่น
- กิจกรรมเลือกตั้งสภานักเรียน
- กิจกรรมห้องสอบ/ห้องเรียนสีขาว (ปลอดทุจริต)

3.2 นักเรียนเข้าเรียนรู้และฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดในคาบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและนอกเวลา(ตามความจำเป็น)

3.3 ประเมินนักเรียนจากการสังเกต การทดสอบภาคปฏิบัติ/ตรวจสอบผลงานตามสภาพจริง

3.4 นำผลการประเมินมาวิเคราะห์หาขั้นตอนการปฏิบัติงานใดที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนา และสังเคราะห์รูปแบบการดำเนินการใหม่ที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการครั้งต่อไป

4. กิจกรรมพัฒนาด้านจิตสาธารณะ/จิตอาสา

4.1 ครูที่รับผิดชอบประชุมวางแผนร่วมกันในการดำเนินการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติในส่วนของการฝึกให้มีวินัยด้านจิตสาธารณะ/จิตอาสา ประกอบด้วย

- กิจกรรมพัฒนาวัด/ชุมชน/สาธารณะประโยชน์
- กิจกรรมชวนน้องดูดาว / ปล่อยบอลลูก
- กิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์จิตอาสา
- กิจกรรมปลูกป่า / ป่าชายเลน
- กิจกรรมบันทึกความดี

4.2 นักเรียนเข้าเรียนรู้จากการปฏิบัติการเรียนรู้การฝึกให้มีจิตสาธารณะ/จิตอาสาตามเวลาที่กำหนด

4.3 ประเมินนักเรียนจากการสังเกต การทดสอบภาคปฏิบัติ

4.4 นำผลการประเมินมาวิเคราะห์ว่าขั้นตอนการปฏิบัติงานใด ที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนา และสังเคราะห์รูปแบบการดำเนินการใหม่ที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการครั้งต่อไป

5.1 ครูที่รับผิดชอบประชุมวางแผนร่วมกันในการดำเนินการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติในส่วนของการฝึกให้มีวินัยด้านความพอเพียง ประกอบด้วย

- กิจกรรมสอดแทรกหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยครูผู้สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

- กิจกรรมศึกษาแหล่งเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- กิจกรรมเกษตรไฮโดรพอนิกส์
- กิจกรรมธนาคารโรงเรียน
- กิจกรรมตลาดนัดเหลือของเขียวอีกประเดี้ยวเป็นถั่วแก่น้อย

5.2 นักเรียนเข้าเรียนรู้และฝึกปฏิบัติการเรียนรู้ การฝึกให้มีวินัยด้านความพอเพียง

5.3 ประเมินนักเรียนจากการสังเกต/ การทดสอบภาคปฏิบัติ/ตรวจสอบผลงาน

5.4 นำผลการประเมินมาวิเคราะห์ว่าขั้นตอนการปฏิบัติงานใดที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนา และสังเคราะห์รูปแบบการดำเนินการใหม่ที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการครั้งต่อไป

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

1. แบบสังเกตพฤติกรรม
2. แบบประเมินผลงานนักเรียน

ผลการดำเนินงาน

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนที่มีระดับคุณภาพดีขึ้นไป จากการสังเกต และทดสอบการปฏิบัติในการเข้าร่วมกิจกรรม ปีการศึกษา 2562 – 2563

รายการประเมิน	ปีการศึกษา 2562 (n=2,607)		ปีการศึกษา 2563(n=2,662)	
	จำนวนนักเรียน ที่ได้ระดับดีขึ้นไป	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวนนักเรียน ที่ได้ระดับดีขึ้นไป	คิดเป็น ร้อยละ
1. ความสนใจในการทำ กิจกรรม	2,267	86.96	2,458	92.34
2. การมีส่วนร่วมในการแสดง ความคิดเห็น	1,927	73.92	2,132	80.09
3. การตอบคำถาม	1,659	63.64	2,346	88.13
4. การยอมรับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น	2,135	81.89	2,216	83.25
5. ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมายจนสำเร็จ	2,124	81.47	2,321	87.19
รวมเฉลี่ย	2,022	77.58	2,295	86.20

ด้านสิ่งแวดล้อม : บรรยากาศ และสื่อการเรียนรู้

เป้าหมาย

1. เพื่อสร้างบรรยากาศทั้งภายในและภายนอกอาคารเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ที่มีผลต่อการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน
2. เพื่อจัดหา และผลิตสื่อต้นแบบในรูปแบบต่างๆที่ สนับสนุนต่อการพัฒนา ความมีวินัยของนักเรียน

ระยะเวลาดำเนินการ

ปีการศึกษา 2562 – 2563 ตั้งแต่วันที่ 16 พฤษภาคม 2562 – วันที่ 31 มีนาคม 2564

ผู้รับผิดชอบ

ผู้บริหาร / ครู / สภานักเรียน

กิจกรรม

1. กำหนดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบรรยากาศ จัดหา/ผลิตสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ที่สนับสนุนต่อการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

1.1 ประชุมหาแนวทางในการกำหนดกิจกรรมเพื่อพัฒนาบรรยากาศ จัดหา/ผลิตสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ที่สนับสนุนการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยกลยุทธ์ **W : Wealth of knowledge**

1.2 ร่วมกำหนดรูปแบบของสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ส่งเสริมต่อการพัฒนาการมีวินัยของนักเรียนโดยกลยุทธ์ **I : Involved**

1.3 จัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาบรรยากาศ และจัดหา/ผลิตสื่อการเรียนรู้ โดยกลยุทธ์ **N : Network with community**

1.4 ดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนด โดยกลยุทธ์ **A : Art of discipline** เพื่อการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

1.5 ประเมินผลการใช้สื่อการเรียนรู้ที่สนับสนุนต่อการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนจากการสังเกต การสอบถามโดยกลยุทธ์ **I : Inspection**

2. กิจกรรมพัฒนาบรรยากาศ เพื่อเสริมสร้างความมีวินัย

2.1 ครูที่รับผิดชอบ ประชุมวางแผนร่วมกันกับสภานักเรียนในการดำเนินการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติในส่วนของภารกิจให้วินัย ประกอบด้วย

- การประกวดห้องเรียนสะอาด / โรงเรียนสะอาด
- การรณรงค์ไม่ดื่มกินนอกโรงอาหาร
- กิจกรรม 4 R (Reduce Reuse Recycle Reject)

2.2 นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนด

2.3 ประเมินนักเรียนจากการสังเกต การทดสอบภาคปฏิบัติ

2.4 นำผลการประเมินมาวิเคราะห์หาขั้นตอนการปฏิบัติงานใด ที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนา และสังเคราะห์รูปแบบการดำเนินการใหม่ที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการครั้งต่อไป

3. กิจกรรมจัดหา/ผลิตสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ที่สนับสนุนต่อการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

3.1 ครูที่รับผิดชอบ ประชุมวางแผนร่วมกันกับสถานักเรียนในการดำเนินการเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติควมมีวินัย ประกอบด้วย

- สื่อนอกอาคาร ได้แก่ ป้ายนิเทศ/ป้ายคำขวัญ/ป้าย LED การประชาสัมพันธ์เสียงตามสาย/ หน้าเสาธง

- สื่อในอาคาร ได้แก่ สำนักงาน/ห้องสมุด /ห้องพยาบาล /ห้องปฏิบัติการพิเศษ / โรงอาหาร / ห้องน้ำ

- สื่อในห้องเรียน ได้แก่ ป้ายนิเทศ / โสตทัศนอุปกรณ์

3.2 นักเรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนด โดยมีรายละเอียดแตกต่างกัน เช่น ร่วมกันจัดทำป้ายนิเทศ ช่วยห้องต่างๆ ค้นหาข้อมูลและผลิตสื่อที่เกี่ยวกับควมมีวินัย

2.3 ประเมินนักเรียนจากการสังเกต การทดสอบภาคปฏิบัติ

2.4 นำผลการประเมินมาวิเคราะห์ว่าขั้นตอนการปฏิบัติงานใด ที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนา และสังเคราะห์รูปแบบการดำเนินการใหม่ที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการครั้งต่อไป

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

1. แบบสังเกตพฤติกรรม
2. แบบประเมินผลงานนักเรียน

ผลการดำเนินงาน

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนนักเรียน และร้อยละของนักเรียนที่มีระดับคุณภาพดีขึ้นไป จากการสังเกต และทดสอบการปฏิบัติในการเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ปีการศึกษา 2562 – 2563

รายการประเมิน	ปีการศึกษา 2562 (n=2,607)		ปีการศึกษา 2563(n=2,662)	
	จำนวนนักเรียน ที่ได้ระดับดีขึ้น	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวนนักเรียน ที่ได้ระดับดีขึ้น	คิดเป็น ร้อยละ
1. ความสนใจในการทำกิจกรรม	2,351	90.18	2,405	90.34
2. การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม	2,167	83.12	2,359	88.61
3. กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างเหมาะสม	2,069	79.36	2,237	84.03
4. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	2,126	81.54	2,410	90.53

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	ปีการศึกษา 2562 (n=2,607)		ปีการศึกษา 2563(n=2,662)	
	จำนวนนักเรียน ที่ได้ระดับดีขึ้นไป	คิดเป็น ร้อยละ	จำนวนนักเรียน ที่ได้ระดับดีขึ้นไป	คิดเป็น ร้อยละ
5. ทำงานตามที่ได้รับ มอบหมายจนสำเร็จ	2,381	91.33	2,459	92.37
รวมเฉลี่ย	2,386	85.10	2,374	89.18

ระยะที่ 3 การประเมินผลการพัฒนาความมีวินัยนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL”
โรงเรียนวัดป่าประดู่

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผล การวิจัยการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน โดยใช้กลยุทธ์
“WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่

การพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่
จังหวัดระยอง ปีการศึกษา 2562-2563 เป็นกิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนในรูปแบบการจัด
กิจกรรมพัฒนาโดยบูรณาการระหว่างการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในหลักสูตร และหลักสูตร
เสริมเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยใช้กลยุทธ์ “ WINAI MODEL” คือ

W : Wealth of knowledge กระบวนการสร้างองค์ความรู้ให้นักเรียน ได้เกิดองค์ความรู้
ในการพัฒนาความมีวินัยตามจุดเน้นและตัวบ่งชี้ที่โรงเรียนกำหนด

I : Involved กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วม กระตุ้นให้นักเรียนเกิด
กระบวนการคิดขั้นสูง นักเรียนได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่หลากหลายรูปแบบเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และ
เกิดจิตสำนึกในการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

N : Network with community กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้คณะกรรมการสถาน
ศึกษาขั้นพื้นฐานครู บุคลากร ผู้ปกครอง และพระสงฆ์ที่ช่วยกันดูแลนักเรียน ประเมิน ตรวจสอบและ
รับรองการทำกิจกรรมการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

A : Art of discipline กระบวนการที่นักเรียนนำองค์ความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ไปปฏิบัติ
เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียน

I : Inspection กระบวนการวัดผลประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริงในการพัฒนาความมี
วินัยของนักเรียนตามจุดเน้นของโรงเรียน จากการใช้ปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ จากการใช้ปฏิบัติการที่เป็น
ประโยชน์ต่อชุมชน สังคม และประเทศชาติ

โดยครอบคลุมการพัฒนา 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการบริหารจัดการ : ความมีวินัยของฝ่ายบริหาร

2. ด้านครู : ความมีวินัยของครู / การจัดการเรียนรู้ของครู
3. ด้านครอบครัว : ความมีวินัยของพ่อแม่ / ผู้ปกครอง
4. ด้านเพื่อน : ความมีวินัยของกลุ่มเพื่อน/สภานักเรียน/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
5. ด้านสภาพแวดล้อม : บรรยากาศ / สื่อการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้กำหนดให้มีการประเมินผลการพัฒนา โดยใช้แบบสอบถามทั้งสิ้น 3 ฉบับ และแบบบันทึกผลการประเมินตามสภาพจริง 3 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 7 ฉบับ โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ประเมินระดับคุณภาพการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563 โดยสอบถามข้อมูลจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และพระสงฆ์
2. ประเมินคุณลักษณะความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 โดยสอบถามข้อมูลจากครูและผู้ปกครอง
3. ศึกษาคุณภาพผู้เรียนของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563 โดยใช้แบบบันทึกผลการประเมินตามสภาพจริง จำนวน 4 ฉบับ ประกอบด้วย แบบบันทึกผลสัมฤทธิ์ระดับสถานศึกษา แบบบันทึกผลการประเมินสมรรถนะสำคัญของนักเรียน และแบบบันทึกผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
4. ประเมินความพึงพอใจการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” โรงเรียนวัดป่าประดู่ เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2562 และปีการศึกษา 2563 โดยสอบถามข้อมูลจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู ผู้ปกครอง และพระสงฆ์

ขั้นตอนที่ 6 วิเคราะห์ผลการประเมิน

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ระดับคุณภาพการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563
2. วิเคราะห์ผลการประเมินคุณลักษณะความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563
3. วิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563
4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครู ผู้ปกครอง และพระสงฆ์ที่มีต่อการพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนโรงเรียนวัดป่าประดู่ โดยใช้กลยุทธ์ “WINAI MODEL” หลังการพัฒนา ปีการศึกษา 2562-2563

ขั้นตอนที่ 7 การสรุปรายงานผลและเผยแพร่

1. นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ผลมาเขียนสรุปเป็นรูปเล่มรายงานการวิจัย
2. เผยแพร่ผลงานให้กับหน่วยงานการศึกษาต่างๆ และให้กับผู้ที่สนใจ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาและพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนต่อไป